

DECYZJA

Na podstawie art. 104, art. 107 i art. 155 ustawy z dnia 14.06.1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego /tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 23/, a także art. 3 pkt 6, art. 141, art. 144, art. 180, art. 181 ust. 1 pkt 1 i ust. 4, art. 183 ust. 1 i ust. 3, art. 185, art. 186, art. 188, art. 192, art. 201 ust. 1, art. 202, art. 204 ust. 4, art. 205, art. 211, art. 214 ust. 3 i ust. 5, art. 218, art. 222, art. 224, art. 378 ust. 1 ustawy z dnia 27.04.2001 r. Prawo ochrony środowiska /tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 519/ oraz art. 29 ustawy z dnia 11.07.2014 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw /Dz. U. z 2014 r., poz. 1101/,

w związku z przepisami:

art. 41 ust. 1, ust. 2, ust. 3 pkt 2, art. 42, art. 43 ust. 2, art. 45 ust. 4 – 9 oraz art. 4, art. 6, art. 16, art. 18, art. 25, art. 29 i 30 ustawy z dnia 14.12.2012 r. o odpadach /tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 1987/, § 1 oraz punkt 3 ppkt 5) załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27.08.2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości /Dz. U. z 2014 r., poz. 1169/, rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26.01.2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 16, poz. 87/, rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24.08.2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. z 2012 r., poz. 1031/, rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 04.11.2014 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów /Dz. U. z 2014 r., poz. 1546/, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09.11.2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko /tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 71/, a także art. 9 ust. 1 pkt 14) lit. c), art. 31 ust. 5, art. 37 pkt 2), art. 41 ust. 1, art. 122 ust. 1 pkt 1), art. 123 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne /Dz. U. z 2015 r. poz. 469 z późn. zm./ oraz § 21 i § 23 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 18.11.2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego /Dz. U. z 2014 r., poz. 1800/

po rozpatrzeniu wniosku sygnowanego przez Pana Andrzeja Schmidt z Biura Projektowo – Consultingowego EKOTER, działającego w tej czynności z pełnomocnictwa spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o. z siedzibą w m. Okole 28, gm. Koronowo, powiat bydgoski (NIP: 5542710551, REGON: 340211179), w sprawie zmiany warunków pozwolenia zintegrowanego

o r z e k a m, co następuje:

zmieniam – na wniosek i za zgodą strony – warunki określone w decyzji Starosty Bydgoskiego z dnia 23.10.2007 r. znak: OŚ.IV.7644-5/1/06, zmienionej uprzednio decyzjami: z dnia 08.04.2011 r. znak: OŚ-VII.6222.1.2011, z dnia 13.06.2012 r. znak: OŚ-VII.6222.2.2012 oraz z dnia 04.12.2014 r. znak: OŚ-VII.6222.6.2014, stanowiącej pozwolenie zintegrowane dotyczące instalacji do produkcji wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania, o zdolności produkcyjnej ponad 75 ton na dobę, eksploatowanej przez spółkę Cegielnia Stopka Sp. z o.o. z siedzibą w m. Okole 28, gm. Koronowo, powiat bydgoski (NIP: 5542710551, REGON: 340211179) na terenie zakładu zlokalizowanego w m. Okole 28, gm. Koronowo, powiat bydgoski.

Wskazane powyżej pozwolenie zintegrowane zmieniam w ten sposób, że treść całego rozstrzygnięcia w/w pozwolenia, otrzymuje następujące – nowe brzmienie:

udzielam spółce Cegielnia Stopka Sp. z o.o. z siedzibą w m. Okole 28, gm. Koronowo, powiat bydgoski (NIP: 5542710551, REGON: 340211179); pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do produkcji wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania o zdolności produkcyjnej ponad 75 ton na dobę; **przy zachowaniu następujących warunków:**

I. Lokalizacja instalacji.

Instalacja do produkcji wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania objęta niniejszym pozwoleniem, usytuowana jest na terenie zakładu spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o. w miejscowości Okole 28, gm. Koronowo, powiat bydgoski, woj. Kujawsko-Pomorskie. Zakład zlokalizowany jest na działkach o numerach ew.: 27/4, 30/4, 66/2, 66/3, 234, 248/2, 249 i 256/1. Spółka Cegielnia Stopka Sp. z o.o. posiada tytuł prawny do w/w działek (użytkowanie wieczyste lub własność).

Zakład położony jest w odległości ok. 20 km na północ od Bydgoszczy, po wschodniej stronie szosy Bydgoszcz – Koronowo, w odległości ok. 1 km od miejscowości Stopka. Pod względem geograficznym (podział fizycznogeograficzny) zakład jest zlokalizowany w Regionie Pojezierza Pomorskiego w Dolinie Brdy (314.72).

Najbliższe sąsiedztwo Zakładu stanowią:

- od strony północnej - grunty orne, oraz pojedyncza zabudowa usługowa,
- od strony wschodniej - droga gruntowa oraz grunty orne, a dalej pojedyncza zabudowa mieszkaniowa,
- od strony południowej - grunty orne i las,
- od strony zachodniej - częściowo grunty orne oraz tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i jednorodzinnej.

Najbliższa zabudowa mieszkaniowa (bloki mieszkalne 2-kondygnacyjne) zlokalizowana jest w odległości ok. 50 m od zachodniej granicy Zakładu.

Dla rozpatrywanej lokalizacji nie sporządzono miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W rejonie oddziaływania instalacji nie występują:

- szkoły, szpitale, cmentarze, sanktuaria itp.,
- atrakcje turystyczne lub tereny rekreacyjne,
- obszary ważne z punktu widzenia wartości kulturowych, historycznych lub naukowych,
- ważne zasoby wód powierzchniowych,
- ważne dla zwierzyny siedliska.

Teren Cegielni Stopka położony jest na Obszarze Chronionego Krajobrazu Zalewu Koronowskiego. Ponadto w promieniu pięćdziesięciokrotnej wysokości emitora $h_{\max} = 45,0$ m, t.j. 2250 m nie występują inne obszary poddane ochronie na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody oraz ustawy o uzdrowiskach i lecznictwie uzdrowiskowym.

II. Rodzaj prowadzonej działalności oraz rodzaj i parametry instalacji istotne z punktu widzenia przeciwdziałania zanieczyszczeniom.

Spółka Cegielnia Stopka Sp. z o.o. z siedzibą w m. Okole 28, gm. Koronowo jest producentem wyrobów ceramiki budowlanej. W ramach analizowanego zakładu eksploatacja jest instalacja do produkcji wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania, o zdolności produkcyjnej ponad 75 ton na dobę. Maksymalna zdolność produkcyjna instalacji wynosi 150 Mg/dobę, pojemność pieca 570 m^3 i gęstość wynosi 415 kg wyrobu na m^3 pieca. Asortyment produkowanych wyrobów obejmuje m.in.: cegły budowlane, cegły kratówki, pustaki ściennie, pustaki działowe, pustaki do przewodów wentylacyjnych.

Jednym z głównych etapów produkcji ceramiki budowlanej prowadzonym na terenie Zakładu jest proces wypalania uprzednio przygotowanej i uformowanej masy w piecu tunelowym.

W skład instalacji objętej niniejszym pozwoleniem wchodzi:

- piec tunelowy do wypalania wyrobów wraz ze stacją cieplną (stacja obejmuje kocioł grzewczy Rumia o mocy 900 kW oraz dwa podgrzewacze rusztowe – rekuperatory o mocy 1200 kW każdy),
- zestaw maszyn przerobczych do przygotowania masy formierczej,
- agregaty próżniowe do plastycznego formowania półfabrykatów,
- suszarnie komorowe do suszenia półfabrykatów,
- zmechanizowane urządzenia wewnętrznego transportu technologicznego.

Na terenie zakładu znajduje się również nieczynna oczyszczalnia ścieków typu „Bioblok” MU-25 o przepustowości 32 m³/d. Obecnie funkcjonuje ona wyłącznie jako szczelny, wybieralny zbiornik do gromadzenia niektórych rodzajów ścieków z terenu Zakładu.

Do działalności pomocniczej realizowanej na terenie zakładu zalicza się:

- wydobywanie surowców mineralnych,
- remonty maszyn i urządzeń, służących na potrzeby obsługi zakładu i instalacji,
- transport wewnątrzzakładowy,
- instalacją o charakterze pomocniczym jest też kotłownia olejowa grzewcza – wyposażona w dwa kotły wodne opalane olejem opałowym lekkim o łącznej mocy 667 kW. Kotłownia działa na potrzeby ogrzewania budynków zakładowych, bloków, biura i warsztatu.

Proces produkcyjny prowadzony w instalacji obejmuje następujące fazy:

FAZA 1 – Przygotowanie i magazynowanie surowców.

Surowiec ilasty urabiany jest przy zastosowaniu koparki jednoślzkowej, a następnie dostarczany jest na plac magazynowy zakładu. Pozostałe surowce magazynowane są na otwartej przestrzeni, w zadaszonych magazynach lub w big-bagach. Surowce i komponenty technologiczne są transportowane różnymi urządzeniami do dozowników znajdujących się na początku linii technologicznej.

FAZA 2 – Przygotowanie masy.

Po przygotowaniu surowca iłu i domieszek korekcyjnych następuje zestawienie surowców na maszynach przeróbczych. Przy produkcji wyrobów ceramicznych z iłów plastycznych, jako surowca podstawowego oraz pozostałych dodatków, stosuje się objętościowe dozowanie składników masy podstawowej do przerobu. W zależności od rodzaju surowców i asortymentu wyrobów masę przerabia się na gniotownikach kołowych i walcowych, miesza się oraz przerabia na przecierakach sitowych. Rozdrobnienie i przecieranie masy jest jedną z istotnych operacji technologicznych. Jej celem jest zniszczenie pierwotnej struktury surowca (tzw. struktury pokładowej) oraz nadanie mu odpowiedniej konsystencji. Przerobiona masa jest składowana przez określony czas (ok. 15 dni) w magazynach homogenizacyjnych (dołowniku). Ukop masy w dołowniku prowadzi się koparką wieloczerpakową. Następnie masa transportowana jest systemem przenośników taśmowych na oddział formowania.

FAZA 3 – Formowanie półfabrykatów.

Półfabrykaty ceramiczne wytwarzane są z plastycznego pasma formowanego przez agregaty próżniowe składające się z mieszadła, komory próżniowej i prasy ślimakowej, zakończonej odpowiednim wylotnikiem o kształcie odpowiednim dla danego asortymentu wyrobów. Czynnikiem decydującym o zdolności formowania jest wilgotność masy formierczej, gdyż jej wzrost zmniejsza współczynnik tarcia o powierzchnię wewnętrzną stosowanych urządzeń. Optymalne nawilżanie masy w mieszalnikach wpływa więc pozytywnie nie tylko na jej jednorodność, lecz również przyczynia się do obniżenia zużycia urządzeń, co zmniejsza m.in. koszty produkcji. Surówka formowana jest z masy formierczej o wilgotności ok. 20%. Kolejnym czynnikiem wpływającym na podatność surowca na formowanie jest jego odpowietrzanie. Prawidłowe odpowietrzenie masy formierczej pomaga wyeliminować defekty strukturalne wynikające z zarobienia w masie powietrza. Odpowietrzenie masy następuje przy pomocy pompy próżniowej. Ucinanie półfabrykatów z uformowanego pasma jest dokonywane półautomatycznym lub automatycznym ucinaczem, dostosowanym do asortymentu produkcji. Ucinacze półautomatyczne samoczynnie tną i przesuwają surówkę. Ucinacze automatyczne posiadają dodatkowo możliwość odbioru i przenoszenia uciętej surówki. Następnie półfabrykaty ustawiane są na listwy suszarnicze i na nich transportowane są do komór suszarniczych.

FAZA 4 – Suszenie.

Suszenie odbywa się w suszarni 48-komorowej z rewersyjnym przepływem i regulacją czynnika suszącego. Czynnikiem grzewczym jest powietrze „odpadowe”, pochodzące ze strefy studzenia pieca ceramicznego oraz gorące powietrze z ogrzewacza powietrza (rekuperator). Pełny cykl suszenia trwa od 24 do 48 godzin (średnio ok. 36 godzin). Wysuszone półfabrykaty kierowane są na stanowisko ustawki. Półfabrykaty ustawia się na wózkach pieca tunelowego ręcznie, po czym wózki kierowane są do pieca tunelowego, który na początku jest wyposażony w dosuszarkę.

w której czynnikiem grzewczym jest gorące powietrze „odpadowe” z pieca tunelowego. Po dosuszeniu półfabrykaty przesuwane są do wypalania. Transport wózków piecowych wokół pieca, zarówno tych z półfabrykatami wysuszonymi, jaki i z wyrobami wypalonymi, a także wózków pustych jest zmechanizowany, za pomocą hydraulicznych przesuwnic piecowych i przeciągarek linowych.

FAZA 5 – Wypalanie.

Jest to główny etap technologiczny produkcji wyrobów ceramiki budowlanej. Prowadzone jest ono w piecu tunelowym o długości kanału 96 mb. Piec tunelowy posiada przelotowy kanał, do którego na wejściu są wprowadzane wózki z wysuszonymi półfabrykatami, a na wyjściu wychodzą wózki z wypalonymi wyrobami. Temperatura wypalania wynosi 960 – 980°C.

Proces wypalania obejmuje następujące etapy:

- podgrzewanie - w jego wyniku następuje usunięcie pozostałości wody zarobowej oraz wody higroskopijnej;
- nagrzewanie - zachodzi w temperaturze 120°C - 650°C, dochodzi wtedy do usunięcia wody chemicznie związanej oraz następuje częściowe wypalanie związków organicznych;
- wypalanie - zachodzi w temperaturze 850°C - 1200°C, następuje wtedy dopalanie resztek związków organicznych, rozkład węglanów wapnia i magnezu oraz dolomitu oraz zapoczątkowanie fizykochemicznych reakcji nadających trwałość wyrobom;
- przetrzymanie w żarze poogniowym – ma na celu wyrównanie temperatury w masie wyrobu i zakończenie procesów fizykochemicznych zapoczątkowanych w czasie wypalania;
- studzenie – polega na stopniowym ochłodzeniu wyrobu z wyeliminowaniem tzw. szoku termicznego. Studzenie powinno przebiegać zwykle do temperatury około 40°C.

Pełny cykl wypalania półfabrykatów wynosi około 30-40 godzin. Po wypaleniu wyroby za pomocą przesuwnic są transportowane na stanowiska rozładowcze.

FAZA 6 – Sortowanie i składowanie wyrobów.

Wyroby gotowe w trakcie rozładunku są sortowane, układane na palety (ręcznie przez pracowników), foliowane folią termokurczliwą, wywożone na plac składowy, za pomocą wózków widłowych i układane w stosy. Ekspedycja wyrobów następuje transportem samochodowym wg aktualnego zapotrzebowania.

Produkcja prowadzona jest w systemie ciągłym dwubrygadowym przez 7 dni w tygodniu.

III. Źródła powstawania i miejsca wprowadzania do środowiska substancji lub energii oraz wielkości dopuszczalnej emisji w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji.

III.1. Wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza z emitorów instalacji IPPC.

III.1.1. Źródła emisji gazów i pyłów do powietrza.

Na terenie zakładu Cegielnia Stopka Sp. z o.o. funkcjonują następujące zorganizowane źródła emisji gazów i pyłów do powietrza:

a) Piec wypalowy tunelowy współpracujący ze stacją ciepłą.

Głównym źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego na terenie instalacji Cegielni Stopka Sp. z o.o. jest instalacja technologiczna podstawowa, którą stanowi piec wypalowy tunelowy współpracujący ze stacją ciepłą. Nominalna moc cieplna pieca (ilość energii wprowadzana w paliwie w jednostce czasu) wynosi 1,535 MW. Natomiast stacja ciepła wyposażona jest w rusztowe podgrzewacze powietrza o mocy cieplnej 1200 kW każdy i kocioł grzewczy typu RUMIA o mocy cieplnej 900 kW. W normalnych warunkach pracuje jeden rusztowy podgrzewacz powietrza, drugi stanowi rezerwę. Praca instalacji pieca tunelowego trwa w ciągu całego roku (8760 godzin).

Instalacja pieca tunelowego z podgrzewaczami powietrza i kotłem RUMIA zasilana jest węglem kamiennym. W piecu tunelowym spalany jest węgiel typu groszek. Rusztowe podgrzewacze powietrza oraz kocioł RUMIA opalane są miałem.

Zanieczyszczone powietrze z pieca tunelowego oraz spaliny z podgrzewaczy powietrza i kotła RUMIA odprowadzane są do atmosfery, poprzez urządzenia odpylające typu cyklonowego – cyklony bateryjne typu CE, o skuteczności odpylania 80%; wspólnym emitorem stalowym z wkładką ceramiczną o wysokości $h=45$ m i średnicy na wylocie $d=1,2$ m – **emitor E-1**.

b) Kotłownia olejowa.

Na terenie zakładu funkcjonuje również kotłownia grzewcza olejowa, wyposażona w dwa kotły grzewcze o łącznej mocy 667 kW, wyposażone w planiki zasilane olejem opałowym lekkim (instalacja pomocnicza). Kotły te pracują przez około 2000 godzin w roku, na potrzeby c.o. i c.w.u. Zanieczyszczone powietrze z w/w kotłów odprowadzane jest do atmosfery dwoma odrębnymi emitarami stalowymi (emitory E-3 i E-4). Z uwagi na niewielką moc kotłów, emisja z w/w kotłowni nie wymaga uregulowania w drodze niniejszego pozwolenia.

III.1.2. Dopuszczalne wielkości emisji gazów i pyłów do powietrza z instalacji IPPC oraz warunki ich wprowadzania.

III.1.2.1. Emisja roczna z całej instalacji w Mg/rok.

Nazwa emitowanej substancji	Numer CAS	Emisja roczna w Mg/rok
Chlorowodór	7647-01-0	2,891
Ditlenek azotu (dwutlenek azotu)	10102-44-0	21,970
Ditlenek siarki (dwutlenek siarki)	7446-09-5	163,111
Fluor	7782-41-4	2,803
Pył ogółem	-	65,700
Pył zawieszony PM10	-	46,603
Tlenek węgla	630-08-0	347,860

III.1.2.2. Emitor nr E-1

III.1.2.2.1. Charakterystyka emitora nr E-1

Wysokość	m	45,00	Średnica	m	1,20
Ilość gazów	Nm ³ /h	37000	Temp. gazów	K	304
Prędkość	m/s	9,58	Czas pracy	h/rok	8760

III.1.2.2.2. Źródło podłączone do emitora nr E-1

Piec tunelowy ze stacją cieplną.

III.1.2.2.3. Urządzenie redukujące emisję współpracujące z emitorem nr E-1

Odpylacze cyklonowe.

III.1.2.2.4. Dopuszczalna emisja zanieczyszczeń

Nazwa emitowanej substancji	Numer CAS	Emisja zanieczyszczeń maksymalna dopuszczalna [kg/h]
Chlorowodór	7647-01-0	0,330
Ditlenek azotu (dwutlenek azotu)	10102-44-0	2,508
Ditlenek siarki (dwutlenek siarki)	7446-09-5	18,620
Fluor	7782-41-4	0,320
Pył ogółem	-	7,500
Pył zawieszony PM 10	-	5,320
Pył zawieszony PM 2,5	-	2,660
Tlenek węgla	630-08-0	39,710

III.2. Wytwarzanie i magazynowanie odpadów oraz sposób postępowania z odpadami.

III.2.1. Wyszczególnienie rodzajów i ilości odpadów przewidywanych do wytwarzania w skali roku, z uwzględnieniem ich podstawowego składu chemicznego i właściwości:

<i>Kod</i>	<i>Rodzaj odpadów</i>	<i>Skład chemiczny i właściwości odpadu</i>	<i>Ilość (Mg/rok)</i>
Odpady niebezpieczne			
13 02 08*	Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe	Odpady powstają w trakcie uzupełniania lub wymiany przepracowanych olejów na świeże podczas prac eksploatacyjnych, remontowych, awarii w maszynach i urządzeniach na terenie zakładu. Oleje odpadowe są to oleje, które w trakcie eksploatacji zmieniły swój skład i właściwości na tyle, że nie spełniają normatywnych wymagań i nie nadają się już do zastosowania, do którego były pierwotnie przeznaczone. Właściwości fizyczne, chemiczne i toksyczne olejów odpadowych są silnie zróżnicowane i zależą w dużej mierze od warunków eksploatacji oleju. Podstawowy skład chemiczny odpadów stanowią wysokocząsteczkowe węglowodory: parafinowe, naftenowe i aromatyczne oraz dodatki uszlachetniające (inhibitory, środki przeciwkorozyjne). Poza oryginalnymi składnikami oleju bazowego w odpadzie znajdują się produkty przemian chemicznych i termicznych olejów bazowych i dodatków uszlachetniających oraz metale ciężkie (chrom i ołów) i ścier metali. Źródło powstawania odpadów: prace remontowe i konserwacyjne mające na celu utrzymanie instalacji w sprawności.	0,500
15 02 02*	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty i ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi	Odpad stanowią sorbenty, materiały filtracyjne i ubrania ochronne powstające w wyniku prowadzenia procesów technologicznych oraz prac konserwacyjnych i remontowych oraz czyszczenia instalacji. Skład: mieszanina włókien naturalnych i syntetycznych zanieczyszczonych substancjami niebezpiecznymi. Źródło powstawania odpadów: prace konserwacyjne, remonty maszyn i urządzeń oraz proces produkcyjny.	0,100
16 02 13*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	Odpady powstają w czasie napraw urządzeń elektrycznych i sprzętu elektronicznego oraz wymiany zużytych źródeł światła. Stanowią je zużyte urządzenia elektryczne i sprzęt elektroniczny, w tym zasilacze awaryjne (tzw. UPSy) oraz zużyte źródła światła Skład: urządzenia elektryczne i sprzęt elektroniczny – mieszanina różnych metali i stopów, głównie stali, aluminium, miedzi oraz składników niemetalicznych, mas plastycznych, ceramiki, szkła, gumy, papieru, ebonitu, drewna; pod względem wagowym dominują metale i tworzywa sztuczne; zużyte źródła światła: szkło, związki rtęci, końcówki metaliczne, gazy wypełniające: argon, neon. Źródło powstawania odpadów: prace remontowe i konserwacyjne mające na celu utrzymanie instalacji w sprawności.	0,500

<i>Odpady inne niż niebezpieczne</i>			
07 02 99	Inne nie wymienione odpady	Odpad stanowią głównie zużyte taśmy z transporterów wykonane z kauczuków na osnowie z tkanin, paski klinowe i uszczelki. Elementy te ulegają wyeksploatowaniu w trakcie prowadzonych procesów technologicznych i wymagają okresowej wymiany podczas prowadzonych prac konserwacyjnych i remontowych. Podstawowymi składnikami odpadów gumowych są: kauczuk naturalny lub syntetyczny (mieszkanki gumowe sporządza się z dwóch lub trzech różnych kauczuków), sadza, substancje mineralne (krzemionki, glinokrzemiany), substancje sieciujące (między innymi: siarka, tlenki metali), przyspieszacze wulkanizacji (między innymi: merkaptany, disulfidy), aktywatory przyspieszaczy (między innymi: tlenki metali i wyższe kwasy tłuszczowe). Źródło powstawania odpadów: prace konserwacyjne, remonty maszyn i urządzeń.	1,500
10 01 01	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04)	Odpady powstają w procesie energetycznego spalania węgla kamiennego w piecu wypalowym tunelowym i stacji cieplnej. Główny skład chemiczny odpadów paleniskowych w postaci żużli stanowią tlenki krzemu, glinu, żelaza, śladowe ilości pierwiastków Ba, Cr, Cu, Ni, Zn. Źródło powstawania odpadów: proces technologiczny.	600,0
10 12 08	Wybrakowane wyroby ceramiczne, cegły, kafle i ceramika budowlana (po przeróbce termicznej)	Odpady powstają w trakcie procesu produkcyjnego i stanowią je wyroby z wadami strukturalnymi lub uszkodzeniami, które uniemożliwiają ich sprzedaż. Skład odpadów jest tożsamy ze składem produkowanych wyrobów, stanowi go głównie il (jako surowiec podstawowy), którego główny skład stanowią tlenki glinu, krzemu, magnezu, żelaza, wapnia i innych oraz inne substancje charakterystyczne dla składu stosowanych w produkcji danej partii domieszek korekcyjnych. Źródło powstawania odpadów: proces technologiczny.	3500,0
10 12 10	Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych inne niż wymienione w 10 12 09	Odpady powstają w trakcie procesu energetycznego spalania węgla w zainstalowanych na terenie zakładu źródłach technologicznych w wyniku oczyszczania gazów spalinowych. Podstawowy skład chemiczny odpadów stanowią głównie tlenki krzemu, glinu, żelaza oraz śladowe ilości pierwiastków Ba, Cr, Cu, Ni, Zn. Źródło powstawania odpadów: procesy pomocnicze służące na potrzeby procesu produkcyjnego.	5,000
12 01 21	Zużyte materiały szlifierskie inne niż wymienione w 12 01 20	Odpady stanowią odpadowe, uszkodzone oraz zużyte taśmy szlifierskie z prowadzonych procesów naprawczych i remontowych głównie elementów instalacji. Skład odpadu stanowią papiery lub tkaniny z warstwą szlifierską piasku kwarcowego z lepiszczem. Źródło powstawania odpadów: prace konserwacyjne, remonty maszyn i urządzeń.	0,200

15 01 01	Opakowania z papieru i tektury	Odpad stanowią zużyte opakowania z papieru i tektury (papiery opakowaniowe, tektura). Skład: celuloza, lignina z dodatkami różnych wypełniaczy oraz barwników, dodatkami pochodzącymi od farb drukarskich, kleju. Źródło powstawania odpadów: procesy pomocnicze (pakowanie, rozpakowywanie) służące na potrzeby procesu produkcyjnego oraz działalność ekspedycyjna i logistyczna.	1,000
15 01 02	Opakowania z tworzyw sztucznych	Odpad stanowią zużyte opakowania z tworzyw sztucznych (folie opakowaniowe, pojemniki, butelki, skrzynki, worki). Skład: polimery (głównie polietylen, polipropylen, politereftalan etylu, polichlorek winylu). Źródło powstawania odpadów: procesy pomocnicze (pakowanie, rozpakowywanie) służące na potrzeby procesu produkcyjnego oraz działalność ekspedycyjna i logistyczna.	5,000
15 01 03	Opakowania z drewna	Odpad stanowią opakowania z drewna – palety drewniane. Skład: drewno (celuloza) oraz elementy metalowe i z tworzyw sztucznych, stanowiące łączenia lub okucia. Źródło powstawania odpadów: procesy pomocnicze (pakowanie, rozpakowywanie) służące na potrzeby procesu produkcyjnego oraz działalność ekspedycyjna i logistyczna.	1,000
17 04 05	Żelazo i stal	Odpady powstają w wyniku prowadzonych prac remontowych i modernizacyjnych lub likwidacji aparatury i urządzeń. W skład odpadów wchodzi wyeksploatowane części, elementy maszyn, urządzeń, obiektów, elementy budowlane konstrukcyjne ze stali konstrukcyjnej, narzędziowej, nisko i wysokostopowej z dodatkami uszlachetniającymi, których podstawowym składem jest żelazo, węgiel, mangan, krzem, chrom, nikiel i wanad. Źródło powstawania odpadów: prace remontowe i konserwacyjne mające na celu utrzymanie instalacji w sprawności.	15,000

III.2.2. Wskazanie sposobów zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko.

Przy obecnym stanie wiedzy nie jest możliwe całkowite wyeliminowanie odpadów powstających w związku z eksploatacją instalacji. Dlatego też działania realizowane na terenie instalacji IPPC skupiają się na ograniczeniu ilości wytwarzanych odpadów oraz minimalizacji negatywnego oddziaływania odpadów na środowisko przede wszystkim poprzez właściwe ich magazynowanie i przekazywanie ich do zagospodarowania wyłącznie uprawnionym odbiorcom.

W celu ograniczenia ilości powstających odpadów, na terenie zakładu spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o. realizowane są następujące działania:

- prowadzenie racjonalnej gospodarki materiałami, w tym maksymalne wykorzystanie materiałów i surowców,
- prawidłowa eksploatacja urządzeń technologicznych, zapewniająca ich optymalne wykorzystanie, zgodnie z instrukcją producenta,
- utrzymanie w dobrym stanie technicznym użytkowanych obiektów i urządzeń,
- właściwa organizacja gospodarki odpadami na terenie instalacji,

- właściwa gospodarka materiałowa: opakowania (o ile to możliwe stosowanie producenckich opakowań wielokrotnego użytku), sorbenty i ubrania ochronne (o ile to możliwe stosowanie czyściw tkaninowych i ubrań ochronnych wielokrotnego użytku),
- stosowanie materiałów, surowców, paliw dobrej jakości,
- prowadzenie systematycznych kontroli pracy instalacji, jak i poszczególnych jej elementów,
- wprowadzenie do użytkowania nowoczesnych źródeł światła, bardziej energooszczędnych i trwalszych w eksploatacji.

Na terenie instalacji prowadzona będzie racjonalna gospodarka odpadami, realizowana w oparciu o selektywną zbiórkę odpadów, dzięki czemu możliwe będzie wydzielenie odpadów niebezpiecznych, które ze względu na skład chemiczny oraz właściwości fizyczne mogą stanowić zagrożenie dla środowiska.

Odpady przekazywane będą wyłącznie uprawnionym odbiorcom.

Odpady będą magazynowane w sposób, który zapobiega ewentualnemu ich wydostaniu się i zanieczyszczeniu środowiska. Pojemniki magazynowe wykonane będą z materiałów odpornych na działanie składników zawartych w odpadach, które dobrane będą z uwzględnieniem właściwości fizycznych i chemicznych odpadów oraz zagrożenia, jakie mogą one powodować.

O ile to możliwe, prace konserwacyjne, serwisowe oraz ewentualne naprawy instalacji zlecane będą firmom zewnętrznym, które to zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 32 ustawy o odpadach, będą wytwórcą odpadów powstających w wyniku świadczenia usług, chyba że umowa stanowić będzie inaczej.

III.2.3. Miejsce i sposób magazynowania wytwarzanych odpadów.

Wytworzone odpady magazynowane będą tymczasowo, w celu zebrania odpowiedniej ilości, przed transportem tych odpadów do miejsc ich dalszego zagospodarowania. Do momentu przekazania odbiorcy, odpady te będą magazynowane na terenie nieruchomości w m. Okole 28, gm. Koronowo, do której prowadzący instalację – tj. spółka Cegielnia Stopka Sp. z o.o. posiada tytuł prawny.

Odpady stanowiące surowce do procesu technologicznego magazynowane będą w wyznaczonych miejscach, w celu zachowania optymalnych warunków prowadzenia procesu. Odpady wytwarzane magazynowane będą w wyznaczonych miejscach w celu zebrania odpowiedniej partii wysyłkowej. Zgodnie z art. 25 ustawy o odpadach, odpady, z wyjątkiem przeznaczonych do składowania, mogą być magazynowane, jeżeli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych i nie przekracza terminów uzasadnionych zastosowaniem tych procesów, nie dłużej jednak niż przez 3 lata. Odpady przeznaczone do składowania mogą być magazynowane wyłącznie w celu zebrania odpowiedniej ilości tych odpadów do transportu na składowisko odpadów, nie dłużej jednak niż przez 1 rok.

Magazynowanie odpadów należy prowadzić zgodnie z wymaganiami w zakresie ochrony środowiska oraz bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi oraz w sposób zgodny z wymaganiami ochrony p.poż.

Ogólne warunki magazynowania odpadów:

- a) miejsca magazynowania odpadów są zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych, zlokalizowane w obiektach lub na zewnątrz obiektów,
- b) miejsca magazynowania odpadów posiadają utwardzoną powierzchnię,
- c) pojemniki z ciekłymi odpadami niebezpiecznymi są zabezpieczone w celu uniknięcia ewentualnego zanieczyszczenia gruntu,
- d) obiekty Cegielni Stopka Sp. z o.o. wyposażone są w odpowiedni sprzęt p.poż.,
- e) odpady są magazynowane w sposób, który zapobiega ewentualnemu wydostaniu się odpadów i zanieczyszczeniu środowiska,
- f) pojemniki, beczki i kontenery, w których są magazynowane odpady, wykonane są z materiałów odpornych na działanie składników zawartych w odpadach.
- g) w odniesieniu do odpadów przepracowanych olejów konieczne jest podejmowanie działań mających na celu wykluczenie możliwości rozlewania olejów, ich odpływu do kanalizacji oraz do gleby. Ograniczenie negatywnego oddziaływania tych odpadów na środowisko powinno być realizowane poprzez dotrzymanie przepisów rozporządzenia Ministra

Gospodarki z dnia 05.10.2015 r. w sprawie szczegółowego sposobu postępowania z olejami odpadowymi /Dz. U. z 2015 r., poz. 1694/, zgodnie z którym:

- oleje odpadowe zbiera się do szczelnych pojemników, wykonanych z materiałów co najmniej trudno zapalnych, odpornych na działanie olejów odpadowych, odprowadzających ładunki elektryczności statycznej, wyposażonych w szczelne zamknięcia, zabezpieczonych przed stłuczeniem,
- na pojemnikach umieszczony jest w widocznym miejscu: napis „OLEJ ODPADOWY”, kod odpadu wynikający z rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie katalogu odpadów, oraz oznakowanie wymagane przepisami dotyczącymi transportu odpadów niebezpiecznych,
- oleje odpadowe magazynuje się w miejscach utwardzonych, zabezpieczonych przed zanieczyszczeniami gruntu i opadami atmosferycznymi, wyposażonych w urządzenia lub środki do zbierania wycieków tych odpadów.

Sposób magazynowania poszczególnych rodzajów wytwarzanych odpadów:

Kod	Rodzaj odpadów	Miejsce i sposób magazynowania
Odpady niebezpieczne		
13 02 08*	Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe	Magazyn warsztatu mechanicznego. Beczki szczelnie zamykane lub inne tego typu pojemniki przystosowane do gromadzenia w nich zużytych olejów.
15 02 02*	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty i ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)	Warsztat mechaniczny. Odpady gromadzone w szczelnych i zamykanych beczkach metalowych lub workach foliowych ustawionych na palecie drewnianej.
16 02 13*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	Warsztat energetyczny lub pomieszczenie zapasowe w budynku socjalnym. Odpady w postaci zużytych urządzeń elektrycznych i elektronicznych magazynowane luzem lub umieszczane w kartonach lub w zamykanym pojemniku (metalowym lub z tworzyw sztucznych) ustawione na regale. Natomiast odpady w postaci zużytych źródeł światła (np. świetlówek) magazynowane w kartonach lub owinięte papierem, umieszczone w pojemnikach lub w kartonach zbiorczych.
Odpady inne niż niebezpieczne		
07 02 99	Inne nie wymienione odpady	Warsztat mechaniczny. Odpady gromadzone w stalowym kontenerze lub pojemniku.
10 01 01	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04)	Plac składowania żużla. Odpad gromadzony luzem na hałdzie.
10 12 08	Wybrakowane wyroby ceramiczne, cegły, kafle i ceramika budowlana (po przeróbce termicznej)	Plac przy stacji wieżowej. Odpad gromadzony luzem na przymie.

10 12 10	Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych inne niż wymienione w 10 12 09	Odpylacz cyklonowy.
12 01 21	Zużyte materiały szlifierskie inne niż wymienione w 12 01 20	Warsztat mechaniczny. Odpady gromadzone w stalowym kontenerze lub pojemniku.
15 01 01	Opakowania z papieru i tektury	Hala produkcyjna. Odpady magazynowane w zamykanym pojemniku.
15 01 02	Opakowania z tworzyw sztucznych	Hala produkcyjna. Odpady magazynowane w workach zbiorczych lub w pojemnikach.
15 01 03	Opakowania z drewna	Plac magazynowy przy świetlicy. Odpady ustawiane luzem na placu (układane w stosach).
17 04 05	Żelazo i stal	Plac składowy przy warsztacie mechanicznym. Odpad magazynowany luzem, lub w pojemnikach lub kontenerach zbiorczych.

III.2.4. Opis sposobu dalszego gospodarowania wytworzonymi odpadami:

Kod	Rodzaj odpadu	Sposób gospodarowania odpadami
Odpady niebezpieczne		
13 02 08*	Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe	Przekazywane uprawnionym odbiorcom do zagospodarowania. Przeznaczenie odpadu do odzysku - R9 lub do unieszkodliwienia - D10
15 02 02*	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieużyte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty i ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi	Przekazywane uprawnionym odbiorcom do zagospodarowania. Przeznaczenie odpadu do odzysku – R3, R12 lub do unieszkodliwienia - D10.
16 02 13*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	Przekazywane uprawnionym odbiorcom do zagospodarowania. Przeznaczenie odpadu do odzysku – R3, R4, R5 i R12 lub do unieszkodliwienia - D9 i D10
Odpady inne niż niebezpieczne		
07 02 99	Inne nie wymienione odpady	Przekazywane uprawnionym odbiorcom do zagospodarowania. Przeznaczenie odpadu do odzysku - R1, R3, R5 lub R12

10 01 01	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04)	Odpad przeznaczony jest do odzysku we własnym zakresie lub przekazywany uprawnionym odbiorcom do zagospodarowania. Dopuszczalne jest również przekazywanie tych odpadów odbiorcom indywidualnym (wyłącznie ex 10 01 01 – żużle) do wykorzystania w sposób i na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie listy rodzajów odpadów, które osoby fizyczne lub jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami mogą poddawać odzyskowi na potrzeby własne, oraz dopuszczalnych metod ich odzysku, wydanym na podstawie art. 27 ust. 10 ustawy z dnia 14.12.2012 r. o odpadach. Przeznaczenie odpadu do odzysku – R5, R12
10 12 08	Wybrakowane wyroby ceramiczne, cegły, kafle i ceramika budowlana (po przeróbce termicznej)	Odpad przekazywany uprawnionym odbiorcom do zagospodarowania. Dopuszczalne jest również przekazywanie tych odpadów odbiorcom do wykorzystania w sposób i na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie listy rodzajów odpadów, które osoby fizyczne lub jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami mogą poddawać odzyskowi na potrzeby własne, oraz dopuszczalnych metod ich odzysku, wydanym na podstawie art. 27 ust. 10 ustawy z dnia 14.12.2012 r. o odpadach. Przeznaczenie odpadu do odzysku – R5, R12
10 12 10	Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych inne niż wymienione w 10 12 09	Odpad przeznaczony jest do odzysku we własnym zakresie lub przekazywany uprawnionym odbiorcom do zagospodarowania. Przeznaczenie odpadu do odzysku – R5, R12
12 01 21	Zużyte materiały szlifierskie inne niż wymienione w 12 01 20	Przekazywane uprawnionym odbiorcom do zagospodarowania. Przeznaczenie odpadu do odzysku - R1, R3, R5 lub R12
15 01 01	Opakowania z papieru i tektury	Odpad przekazywany uprawnionym odbiorcom do zagospodarowania. Dopuszczalne jest również przekazywanie tych odpadów odbiorcom indywidualnym do wykorzystania w sposób i na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie listy rodzajów odpadów, które osoby fizyczne lub jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami mogą poddawać odzyskowi na potrzeby własne, oraz dopuszczalnych metod ich odzysku, wydanym na podstawie art. 27 ust. 10 ustawy z dnia 14.12.2012 r. o odpadach. Przeznaczenie odpadu do odzysku – R5, R12
15 01 02	Opakowania z tworzyw sztucznych	Przekazywane uprawnionym odbiorcom do zagospodarowania. Przeznaczenie odpadu do odzysku – R3 lub R12

15 01 03	Opakowania z drewna	Odpad przekazywany uprawnionym odbiorcom do zagospodarowania. Dopuszczalne jest również przekazywanie tych odpadów odbiorcom indywidualnym do wykorzystania w sposób i na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie listy rodzajów odpadów, które osoby fizyczne lub jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami mogą poddawać odzyskowi na potrzeby własne, oraz dopuszczalnych metod ich odzysku, wydanym na podstawie art. 27 ust. 10 ustawy z dnia 14.12.2012 r. o odpadach. Przeznaczenie odpadu do odzysku – R1, R11 lub R12
17 04 05	Żelazo i stal	Odpad przekazywany uprawnionym odbiorcom do zagospodarowania. Dopuszczalne jest również przekazywanie tych odpadów odbiorcom indywidualnym do wykorzystania w sposób i na zasadach określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie listy rodzajów odpadów, które osoby fizyczne lub jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami mogą poddawać odzyskowi na potrzeby własne, oraz dopuszczalnych metod ich odzysku, wydanym na podstawie art. 27 ust. 10 ustawy z dnia 14.12.2012 r. o odpadach. Przeznaczenie odpadu do odzysku – R11 lub R12

III.3. Określam następujące warunki prowadzenia działań w zakresie przetwarzania (odzysku) odpadów:

III.3.1. Rodzaj i masa odpadów przewidywanych do przetwarzania w okresie roku:

Kod	Rodzaj odpadów innych niż niebezpieczne	Ilość odpadów dopuszczonych do odzysku w ciągu roku [Mg/rok]
03 01 05	Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04 <i>Odpad przekazany od innych podmiotów</i>	5 000
03 03 07	Mechanicznie wydzielone odrzuty z przeróbki makulatury i tektury <i>Odpad przekazany od innych podmiotów</i>	10 000
03 03 99	Inne niewymienione odpady – odpad stanowią partie pieluch jednorazowych nieodpowiadające wymaganiom jakościowym i nie nadające się do sprzedaży <i>Odpad przekazany od innych podmiotów</i>	2 000
10 01 01	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04) <i>Odpad wytwarzany przez Cegielnię Stopka Sp. z o.o. oraz przekazany od innych podmiotów</i>	15 000

4

10 01 02	Popioły lotne z węgla – stosowane zamiennie z odpadem 10 01 17 <i>Odpad przekazany od innych podmiotów</i>	2 500
10 01 17	Popioły lotne ze współspalania inne niż wymienione w 10 01 16 – stosowany zamiennie z odpadem 10 01 02 <i>Odpad przekazany od innych podmiotów</i>	2 500
10 01 80	Mieszanki popiołowo – żużłowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych <i>Odpad przekazany od innych podmiotów</i>	10 000
10 01 82	Mieszaniny popiołów lotnych i odpadów stałych z wapniowych metod odsiarczania gazów odlotowych (metody suche i półsuche odsiarczania spalin oraz spalanie w złożu fluidalnym) <i>Odpad przekazany od innych podmiotów</i>	2 000
10 11 03	Odpady włókna szklanego i tkanin z włókna szklanego <i>Odpad przekazany od innych podmiotów</i>	1 000
10 12 01	Odpady z przygotowania mas wsadowych do obróbki termicznej (odpadowa nierozwłókniona lawa) <i>Odpad przekazany od innych podmiotów</i>	10 000
10 12 03	Cząstki i pyły (odpad stanowią cząstki i pyły pochodzące z procesu produkcyjnego produktów ceramiki budowlanej) <i>Odpad przekazany od innych podmiotów</i>	10 000
10 12 08	Wybrakowane wyroby ceramiczne, cegły, kafle i ceramika budowlana (po przeróbce termicznej) - odpad stanowią zarówno wybrakowane wyroby ceramiczne, jak i resztki z wełny mineralnej po obróbce termicznej <i>Odpad przekazany od innych podmiotów</i>	10 000
10 12 10	Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych inne niż wymienione w 10 12 09 <i>Odpad wytwarzany przez Cegielnię Stopka Sp. z o.o. oraz przekazany od innych podmiotów</i>	2 000
10 12 99	Inne niewymienione odpady – odpad stanowią pozostałości wełny mineralnej z procesu rozwłókniania <i>Odpad przekazany od innych podmiotów</i>	10 000
17 01 02	Gruz ceglany <i>Odpad przekazany od innych podmiotów</i>	1 000
19 09 03	Osady z dekarbonizacji wody <i>Odpad przekazany od innych podmiotów</i>	1 000

III.3.2. Rodzaj i masa odpadów powstających w wyniku przetwarzania w okresie roku:

W związku z prowadzonym procesem przetwarzania odpadów, nie jest przewidziane wytwarzanie jakichkolwiek rodzajów odpadów, gdyż realizowany proces jest procesem produkcyjnym służącym wytwarzaniu wyrobów handlowych – elementów ceramiki budowlanej, a w/w odpady stanowią domieszki do masy produkcyjnej.

III.3.3. Miejsce i dopuszczone metody przetwarzania odpadów, ze wskazaniem procesu przetwarzania, zgodnie z załącznikami nr 1 i 2 do ustawy o odpadach oraz opis procesu technologicznego, z podaniem rocznej mocy przerobowej instalacji lub urządzenia, a w uzasadnionych przypadkach – także godzinnej mocy przerobowej.

Przetwarzanie w/w odpadów będzie prowadzone na terenie zakładu spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o. w miejscowości Okole nr 28, 86-010 Koronowo, w ramach instalacji IPPC - w obrębie działek o numerach ew.: 27/4, 30/4, 249, 248/2, do których prowadzący instalację posiada tytuł.

Przetwarzanie odpadów polegać będzie na wykorzystaniu ich w procesie produkcyjnym, jako domieszki do mas formierczych (dodatki poryzacyjne, dodatki obniżające wilgotność masy do produkcji) stosowanych do wyrobu ceramiki budowlanej. Część z przetwarzanych odpadów przed wprowadzeniem ich do procesu produkcyjnego (R5) wymagać będzie działań polegających na ich rozdrobnieniu tj. kruszeniu lub zmieleniu (R12), tak by dostosować ich skład granulometryczny do wymagań technologicznych procesu.

Zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy z dnia 14.12.2012 r. o odpadach /tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 1987/, powyższy proces stanowić będzie proces odzysku oznaczony symbolem *R5 – Recykling lub odzysk innych materiałów nieorganicznych i R12 – Wymiana odpadów w celu poddania ich któremukolwiek z procesów wymienionych w pozycji R1 – R11.*

Proces przetwarzania odpadów przebiegać będzie w instalacji do produkcji wyrobów ceramicznych według następującego schematu: surowiec podstawowy i stosowane domieszki po przemieleniu (o ile będzie to wymagane) dostarczane będą do oddziału przerobczego, gdzie następować będzie proces mieszania surowca podstawowego z domieszkami w stosownych proporcjach w celu sporządzenia masy formierczej o określonym składzie i właściwościach. Po przerobie masa transportowana będzie do dołownika, gdzie leżakować będzie w celu homogenizacji. Następnie transportowana ona będzie na oddział formowania do prasy pasmowej, gdzie następować będzie formowanie i cięcie pasm. Tak otrzymane półfabrykaty transportowane będą do agregatu załadowczo-rozładowczego, a następnie do komór suszarniczych. Po wysuszeniu kierowane one będą do pieca tunelowego w celu wypalenia. Po zakończonym procesie wypalania i studzenia wyroby będą sortowane, układane na podkładkach drewnianych, foliowane i wywożone na plac składowy wyrobów gotowych.

Powyższe procesy będą prowadzone zgodnie z technologią opisaną w punkcie II pozwolenia zintegrowanego.

Nie można jednoznacznie określić zdolności przetwarzania instalacji. Instalacja nie stanowi typowej instalacji do przetwarzania odpadów. Odpady stanowią wyłącznie domieszki korekcyjne do sporządzanej masy formierczej, a podstawowym surowcem do produkcji wyrobów ceramicznych jest surowiec ilasty. Na podstawie zakładanej wydajności produkcyjnej instalacji i podstawowych założeń technicznych i technologicznych prowadzonego procesu przewiduje się, że ilość odpadów przetwarzanych w instalacji w ramach w/w procesów kształtować się będzie na poziomie ok. 15 000 – 20 000 Mg/r.

III.3.4. Miejsce i sposób magazynowania odpadów przeznaczonych do przetwarzania.

Wszystkie miejsca magazynowania odpadów przeznaczonych do przetwarzania (odzysku) są zorganizowane na terenie zakładu spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o. w miejscowości Okole nr 28, 86-010 Koronowo, w obrębie działek o numerach ew.: 27/4, 30/4, 249, 248/2 (lokalizacja instalacji IPPC), do których prowadzący instalację posiada tytuł.

Odpady dopuszczone do przetwarzania magazynowane są w sposób selektywny, na specjalnie wydzielonych do tego celu utwardzonych powierzchniach, zgodnie z poniższą tabelą:

Kod	Rodzaj odpadów innych niż niebezpieczne	Miejsce i sposób magazynowania odpadów przeznaczonych do przetwarzania
03 01 05	Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04	Główny plac składowy surowca i domieszek Luzem.
03 03 07	Mechanicznie wydzielone odrzuty z przeróbki makulatury i tektury	Główny plac składowy surowca i domieszek Luzem na hałdzie.
03 03 99	Inne niewymienione odpady – odpad stanowią partie pieluch jednorazowych nieodpowiadające wymaganiom jakościowym i nie nadające się do sprzedaży	Główny plac składowy surowca i domieszek Big-bagi.
10 01 01	Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04)	Odpady magazynowane w dwóch miejscach: 1. Plac składowania żużla (<i>odpady własne</i>) 2. Główny plac składowy surowca i domieszek (<i>odpady od innych podmiotów</i>) Luzem na hałdzie w obrębie utwardzonego placu składowego
10 01 02	Popioły lotne z węgla	Główny plac składowy surowca i domieszek Big-bagi.
10 01 17	Popioły lotne ze współspalania inne niż wymienione w 10 01 16	
10 01 80	Mieszanki popiołowo-żużłowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych	Główny plac składowy surowca i domieszek Luzem na hałdzie w obrębie utwardzonego placu składowego. W przypadku przesuszenia wierzchniej warstwy składowanych odpadów przewiduje się ich zraszanie, w celu zapobieżenia pyleniu przy wietrznej pogodzie.
10 01 82	Mieszaniny popiołów lotnych i odpadów stałych z wapniowych metod odsiarczania gazów odlotowych (metody suche i półsuche odsiarczanie spalin oraz spalanie w złożu fluidalnym)	
10 11 03	Odpady włókna szklanego i tkanin z włókna szklanego	Główny plac składowy surowca i domieszek Luzem na hałdzie
10 12 01	Odpady z przygotowania mas wsadowych do obróbki termicznej	Główny plac składowy surowca i domieszek Luzem na hałdzie
10 12 03	Cząstki i pyły	Główny plac składowy surowca i domieszek Big-bagi
10 12 08	Wybrakowane wyroby ceramiczne, cegły, kafle i ceramika budowlana (po obróbce termicznej)	Główny plac składowy surowca i domieszek Luzem na hałdzie
10 12 10	Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych inne niż wymienione w 10 12 09	Odpady magazynowane w dwóch miejscach: 1. Odpylacze cyklonowe przy hali produkcyjnej (<i>odpady własne</i>). Odpady bezpośrednio po usunięciu z odpylacza wykorzystywane będą do produkcji. 2. Główny plac składowy surowca i domieszek (<i>odpady od innych podmiotów</i>) – odpady magazynowane luzem.
10 12 99	Inne niewymienione odpady	Główny plac składowy surowca i domieszek Luzem
17 01 02	Gruz ceglany	
19 09 03	Osady z dekarbonizacji wody	

III.3.5. Dodatkowe warunki przetwarzania odpadów, z uwagi na rodzaj przetwarzanych odpadów, a także potrzebę zachowania wymagań ochrony życia lub zdrowia ludzi lub środowiska, w tym – wymagania wynikające z przepisów odrębnych:

- sposób gromadzenia (magazynowania) odpadów przeznaczonych do odzysku, jak również sam sposób prowadzenie działań związanych z odzyskiem odpadów (w tym również transport wewnątrz instalacji odpadów przeznaczonych do odzysku) należy zorganizować tak, aby zapobiegać negatywnemu oddziaływaniu tych odpadów na środowisko. W szczególności – aby nie powodowały one pylenia na teren przyległy; bowiem procesy związane z odzyskiem odpadów nie powinny stwarzać uciążliwości dla mieszkańców sąsiednich nieruchomości.
- odpady przeznaczone do odzysku mogą być magazynowane, jeżeli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych i nie przekracza terminów uzasadnionych zastosowaniem tych procesów – nie dłużej jednak niż dopuszczają to terminy określone w przepisach o odpadach.
- magazynowanie odpadów przeznaczonych do odzysku może odbywać się wyłącznie na terenie, do którego posiadacz odpadów ma tytuł prawny.
- czynności związane z prowadzonymi procesami przetwarzania odpadów, winny być realizowane przez wykwalifikowanych pracowników, posiadających ważne badania profilaktyczne oraz zapoznanych z przepisami BHP i p.poż.

III.4. Emisja hałasu z instalacji IPPC.

III.4.1. Źródła hałasu oraz rozkład czasu pracy źródeł hałasu.

W obrębie instalacji IPPC położonej na terenie zakładu spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o. wyodrębnić można następujące rodzaje źródeł hałasu:

Źródła bezpośrednie stacjonarne:

Nr	Pełna nazwa źródła	Poziom A mocy akustycznej źródła, dB		Czas aktywności źródła [h] w przedziale czasu odniesienia równym 8 najmniej korzystnym godzinom dnia i 1 najmniej korzystnej godzinie nocy		Równoważny poziom A mocy akustycznej źródła, dB (w przeliczeniu na czas pracy)	
		dzień	noc	dzień	noc	dzień	noc
1	Stacja odpylania pieca tunelowego	88,0	88,0	8	1	88,0	88,0
2	Stanowisko koparki w odkrywce	84,6	-	8	-	84,6	-
3	Stanowisko koparki wieloczerpakowej w dolowniku	71,4	-	8	-	71,4	-
4	Stanowisko wózka podnośnikowego	85,2	-	8	-	85,2	-

Źródło pośrednie (kubaturowe):

Nr	Pełna nazwa źródła	Poziom dźwięku A w dB $L_{Aeq,T}^*$		Czas aktywności źródła [h] w przedziale czasu odniesienia równym 8 najmniej korzystnym godzinom dnia i 1 najmniej korzystnej godzinie nocy		Równoważny poziom dźwięku A źródła, dB (w przeliczeniu na czas pracy)	
		dzień	noc	dzień	noc	dzień	noc
1	Hala produkcyjna	85,0	85,0	8	1	85,0	85,0

- $L_{Aeq,T}$ - równoważny poziom dźwięku A wewnątrz pomieszczenia w odległości 1 m od ściany zewnętrznej.
T - czas oceny równy 8 h dla dnia i 1 h dla nocy

Na tle wymienionych wyżej źródeł hałasu występują także inne źródła hałasu m.in.:

- *warsztaty i wentylacja mechaniczna* – wpływ na klimat akustyczny jest minimalny ze względu na lokalizację pomiędzy elementami ekranującymi i znaczne oddalenie od terenów chronionych akustycznie,
- *liniowe, związane z transportem kołowym* – nie stanowią one istotnego wkładu w całkowity poziom hałasu w środowisku ponieważ czas emisji hałasu związany z transportem jest nieporównanie mniejszy od czasu emisji hałasu przez źródła pośrednie i bezpośrednie.

III.4.2. Ocena faktycznego zagospodarowania i wykorzystania terenu, na którym znajduje się instalacja IPPC prowadzona przez spółkę Cegielnia Stopka Sp. z o.o., w tym terenów sąsiednich zgodnie z art. 115 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Dla rozpatrywanej lokalizacji nie sporządzono miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Obszar przemysłowy, na którym położony jest zakład Cegielnia Stopka Sp. z o.o. zlokalizowany jest na terenie gminy Koronowo. W bezpośrednim sąsiedztwie Zakładu objętego przedmiotową analizą znajdują się gospodarstwa rolne (zabudowa wiejska oraz obszary użytkowane rolniczo) oraz drogi komunikacyjne (droga krajowa Bydgoszcz-Koszalin).

Najbliższe tereny akustycznie chronione stanowią tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego (budynki mieszkalne wielorodzinne – byłe osiedle zakładowe), które zlokalizowane są w odległości ok. 150 m na zachód od głównych budynków produkcyjnych (50 m od granicy zakładu). W dalszej odległości znajdują się tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, które zlokalizowane są w odległości ok. 400 m na południe od głównych budynków produkcyjnych.

III.4.3. Dopuszczalna wielkość emisji hałasu wyznaczona dopuszczalnymi poziomami hałasu poza zakładem, wyrażonymi wskaźnikami hałasu L_{AeqD} i L_{AeqN} , w odniesieniu do rodzajów terenów, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Dopuszczalny poziom dźwięku A, od źródeł hałasu instalacyjnego, przenikający do środowiska:

- dla terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego, wynosi:
 - $L_{AeqD} = 55$ dB dla kolejnych 8 godzin pory dnia (6.00-22.00),
 - $L_{AeqN} = 45$ dB dla jednej najmniej korzystnej godziny w porze nocy (22.00-6.00).
- dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wynosi:
 - $L_{AeqD} = 50$ dB dla kolejnych 8 godzin pory dnia (6.00-22.00),
 - $L_{AeqN} = 40$ dB dla jednej najmniej korzystnej godziny w porze nocy (22.00-6.00).

III.4.4. Zastrzegam, że niniejsze pozwolenie może ulec zmianie, w części dotyczącej dopuszczalnej emisji hałasu i warunków tej emisji w przypadku:

- uchwalenia albo utraty mocy obowiązującej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dotyczącego terenów objętych oddziaływaniem hałasu z zakładu,

- zmiany faktycznego zagospodarowania i wykorzystania nieruchomości, na które oddziałuje hałas z zakładu, nieobjętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego,
- zmiany obowiązujących dopuszczalnych poziomów hałasu.

III.5. Odprowadzanie ścieków.

III.5.1. Udzielam pozwolenia wodnoprawnego na odprowadzanie – do rowu melioracji wodnej szczegółowej – istniejącym wylotem betonowym na działce nr 249 (*współrzędne geograficzne wylotu wód opadowych: N 53° 17' 22,8", E 17° 56' 48,1"*) ścieków w postaci wód opadowych i roztopowych odprowadzanych z dachów budynków oraz placów i dróg – ogólnozakładową kanalizacją deszczową – po podczyszczeniu w osadniku sedimentacyjnym o wymiarach 5,0 x 15,0 x 0,9 m oraz separatorze substancji ropopochodnych, w następujących ilościach:

- maksymalnej - chwilowej	242,65 dm ³ /s
- maksymalnej – godzinowej	$Q_{maxh} = 583 \text{ m}^3/\text{h},$
- średniodobowej	$Q_{srd} = 25 \text{ m}^3/\text{d},$
- maksymalnej rocznej	$Q_{maxr} = 10116 \text{ m}^3/\text{r}.$

III.5.2. Dodatkowe warunki wprowadzania ścieków w postaci wód opadowych i roztopowych do urządzeń melioracji wodnych szczegółowych:

- ścieki wprowadzane do środowiska nie mogą wywoływać takich zmian fizycznych, chemicznych i biologicznych, które uniemożliwiałyby prawidłowe funkcjonowanie ekosystemów w wodach i spełnianie przez wody określonych dla nich wymagań jakościowych, związanych z ich użytkowaniem wynikającym z warunków korzystania z wód regionu wodnego,
- ścieki wprowadzane do ziemi, nie mogą zawierać odpadów i zanieczyszczeń pływających, powodować formowania się osadów lub piany oraz powodować w wodach zmian naturalnej barwy mętności i zapachu,
- stężenie zanieczyszczeń w wodach opadowych i roztopowych odprowadzanych z dachów budynków oraz placów i dróg, nie może przekraczać wartości podanych w poniższej tabeli:

L.p.	Nazwa wskaźnika	Najwyższe dopuszczalne wartości wskaźników
1.	zawiesiny ogólne	100 mg/l
2.	substancje ropopochodne	15 mg/l

- osady ściekowe z osadnika piasku i separatora substancji ropopochodnych winny być przekazywane podmiotom uprawnionym do ich odbioru,
- urządzenia wchodzące w skład instalacji służącej do podczyszczania i odprowadzania ścieków utrzymywane będą w należytych stanie technicznym oraz właściwie eksploatowane,
- uprawniony odpowiada za wszelkie szkody, które mogą wynikać w związku z realizacją nadanych uprawnień,
- niniejsze pozwolenie nie upoważnia do naruszania praw osób trzecich,
- niniejsze pozwolenie nie rodzi praw do nieruchomości i urządzeń wodnych koniecznych do jego realizacji oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich przysługujących wobec tych nieruchomości i urządzeń.

III.6. Pobór wód w instalacji IPPC.

III.6.1. Zakład zaopatrywany będzie w wodę do celów socjalno-bytowych załogi oraz do celów technologicznych z gminnej sieci wodociągowej, w następujących ilościach:

- średniej dobowej	- 21,7 m ³ /dobę
- średniej rocznej	- 7921 m ³ /rok

W tym dla potrzeb technologicznych:

- średniej dobowej	- 17,5 m ³ /dobę
- średniej rocznej	- 6388 m ³ /rok.

IV. Rodzaj i ilość wykorzystywanej energii, materiałów, surowców i paliw.

Zużycie poszczególnych materiałów, surowców, energii i paliw na terenie Zakładu spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o. wynosi:

Lp.	Materiały, surowce, energia, paliwa	Ilość lub wskaźnik zużycia przy maksymalnej wydajności instalacji
1.	Surowiec ilasty	42 000 Mg/rok
2.	Mieszanka popiołowo-żużłowa	10 000 Mg/rok
3.	Popioły lotne z węgla lub z procesu współspalania odpadów	2 500 Mg/rok
4.	Osady z dekarbonizacji wody	1 000 Mg/rok
5.	Mieszaniny popiołów lotnych i odpadów stałych z wapniowych metod odsiarczania gazów odlotowych	2 000 Mg/rok
6.	Żużle paleniskowe	15 000 Mg/rok
7.	Piasek kwarcowy	5 000 Mg/rok
8.	Trociny, wióry, ścinki, drewno i in.	5 000 Mg/rok
9.	Mechanicznie wydzielone odrzuty z przeróbki makulatury lub tektury	10 000 Mg/rok
10.	Pozostałe (w tym odpady włókna szklanego, nierozwłóknionej lawy, resztek wełny mineralnej, gruzu ceglanego i in.)	42 000 Mg/rok
11.	Tworzywa sztuczne (folia)	45 Mg/rok
12.	Palety drewniane	700 Mg/rok
13.	Energia elektryczna	4 000 MWh/rok
14.	Węgiel łącznie	4 000 Mg/rok
15.	Olej opałowy	100 Mg/rok

Należy zaznaczyć, że wszystkie wymienione w powyższej tabeli substancje stosowane jako dodatki do masy formierczej nie są stosowane jednocześnie, a jedynie możliwe jest komponowanie masy formierczej przy wykorzystaniu w/w dodatków w różnych udziałach, w zależności od wymagań procesu technologicznego, w łącznej ilości ok. 15000 – 20000Mg/rok.

Surowcami do procesu produkcyjnego są:

- Surowiec ilasty** – skała osadowa drobnoziarnista – wg PN-EN 14688 grunty drobnoziarniste zawierające od 25 do 60% cząstek ilastych (cząstki o wymiarach $\leq 0,002$ m). Głównymi składnikami skał ilastych są minerały ilaste: kaolinit, montmorillonit i illit. Obok nich mogą one zawierać materiał detrytyczny, głównie kwarcowy.
- Mieszanka popiołowo-żużłowa (odpad o kodzie 10 01 80), Popioły lotne z węgla (odpad o kodzie 10 01 02), Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04) (odpad o kodzie 10 01 01)** – odpady paleniskowe – pozostałości po spalaniu paliw stałych – węgla kamiennego. Składają się na nie żużle, grubsze frakcje popiołowe oraz popiół. W skład mieszaniny popiołowo-żużłowej wchodzi: SiO_2 , Al_2O_3 , Fe_2O_3 , CaO , MgO , K_2O , TiO_2 , pozostałe składniki to m.in.: SO_3 , Na_2O , Mn_3O_4 , P_2O_5 oraz niespalony węgiel (straty prażenia).
- Popioły lotne ze współspalania inne niż wymienione w 10 01 16 (kod odpadu 10 01 17)** – odpady paleniskowe – pozostałości po spalaniu paliw stałych – węgla kamiennego i biomasy. Ich skład w zakresie rodzajów zawartych w nich substancji nie odbiega od ich zawartości w popiołach ze spalania samego węgla. Różnice występują jedynie w ilościowej zawartości poszczególnych składników.
- Mieszaniny popiołów lotnych i odpadów stałych z wapniowych metod odsiarczania gazów odlotowych (metody suche i półsuche odsiarczania spalin oraz spalanie w złożu fluidalnym) (odpad o kodzie 10 01 82)** – odpady paleniskowe, których podstawowymi składnikami są SiO_2 , Al_2O_3 , CaO , Fe_2O_3 oraz siarka w przeliczeniu na SO_3 .

- e) **Trociny, wióry, ścinki, drewno, płyta wiórowa i fornir inne niż wymienione w 03 01 04 (odpad o kodzie 03 01 05)** – odpad stanowi drewno, które pod względem składu chemicznego jest substancją niejednorodną, zawierającą głównie celulozę, hemicelulozę, ligninę i wodę.
- f) **Mechanicznie wydzielone odrzuty z przeróbki makulatury i tektury (odpad o kodzie 03 03 07)** pochodzą z oczyszczania masy papierniczej – hydrocyklonu; odrzuty wydzielone na tym etapie procesu oczyszczania masy zawierają głównie krótkie włókna makulatury oraz włóknistą frakcję drobną, a także drobne cząstki piasku.
- g) **Odpady z włókna szklanego i tkanin z włókna szklanego (odpad o kodzie 10 11 03)** – skład chemiczny uzależniony jest od typu włókna, typ E składa się z: SiO_2 , Al_2O_3 , CaO , MgO , TiO_2 , Na_2O , Fe_2SO_3 .
- h) **Odpady z przygotowania mas wsadowych do obróbki termicznej (odpad o kodzie 10 12 01)** – odpadowa nierozwłókniona lawa z produkcji materiałów izolacyjnych, w skład której wchodzi m.in. SiO_2 , Al_2O_3 , CaO , MgO , Na_2O , K_2O .
- i) **Cząstki i pyły (odpad o kodzie 10 12 03)** – skład pyłów uzależniony jest od jakości surowca, technologii produkcji, rodzaju paliwa czy sposobu odpylania, pyły zawierają m.in. CaO , MgO , SiO_2 , Al_2O_3 , Fe_2O_3 , K_2O , Na_2O , SO_3 , Cl oraz niespalony węgiel (straty prażenia).
- j) **Wybrakowane wyroby ceramiczne, cegły, kafle i ceramika budowlana (po przeróbce termicznej) (odpad o kodzie 10 12 08)** stanowią wyroby ceramiczne wykorzystywane w budownictwie, wypalane z mieszanki, której główny składnik stanowi glina, a dodatkowo: dodatki schudzające, topniki, szkliwa, surowce specjalne, a także resztki wełny mineralnej po obróbce termicznej, która produkowana jest z następujących składników: bazalt, gabbro, dolomit lub kruszywo wapienne, a także materiał pochodzący z recyklingu np. brykiet mineralny.
- k) **Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych inne niż wymienione w 10 12 09 (odpad o kodzie 10 12 10)** – odpad z procesu dopalania gazów odlotowych, w skład których wchodzi przede wszystkim SiO_2 , Al_2O_3 , Fe_2O_3 , CaO , MgO , K_2O , TiO_2 .
- l) **Inne niewymienione odpady (odpad o kodzie 10 12 99)** – pozostałości wełny mineralnej z procesu rozwłókniania, która produkowana jest z następujących składników: bazalt, gabbro, dolomit lub kruszywo wapienne, a także materiał pochodzący z recyklingu np. brykiet mineralny.
- m) **Gruz ceglany (odpad o kodzie 17 01 02)** – gruz materiału budowlanego uformowanego z gliny, wapna, piasku, cementu (bloczki betonowe) lub innych surowców mineralnych.
- n) **Osady z dekarbonizacji wody (odpad o kodzie 19 09 03)** – skład i właściwości osadów powstających w układach oczyszczania wody zależą przede wszystkim od rodzaju i składu oczyszczanej wody, sposobu jej oczyszczania oraz od rodzaju i dawek stosowanych reagentów, składnikami wytworzonych osadów są wszystkie usunięte z wody związki, wśród których dominuje CaCO_3 .
- o) **Inne niewymienione odpady (odpad o kodzie 03 03 99)** – odpady w postaci pieluszek jednorazowych nieodpowiadających wymaganiom jakościowym i nienadających się do sprzedaży, których skład stanowi przede wszystkim tworzywo sztuczne, folie, plastik i celuloza oraz podkładka absorpcyjna, włókniny, elastyczne nici, kleje, paski z taśmy lub pozostałe zamknięcia.
- p) **Piasek kwarcowy** – najbardziej rozpowszechnione piaski, złożone prawie wyłącznie z kryształów kwarcu (nawet do 100%), z niewielką domieszką skaleni, muskowitu, związków żelaza oraz minerałów ciężkich (np. cyrkon, monacytu, rutylu).

V. Sposoby zapewnienia efektywnego wykorzystania energii.

W Cegielni Stopka Sp. z o.o. do procesu wypalania produkowanych wyrobów ceramicznych wykorzystywany jest piec tunelowy, z którego następuje odzysk ciepła ze strefy chłodzenia poprzez wykorzystanie go do procesu suszenia półfabrykatów. Wydłużenie strefy wypalania jest jednym z działań poprawiających rozwiązanie konstrukcyjne pieców.

Sterowanie procesem suszenia jest zmechanizowane i odbywa się poprzez:

- a) regulację temperatury suszarni za pomocą regulacji ilości i temperatury powietrza z generatora gorącego powietrza i powietrza ze strefy studzenia pieca,

- b) regulację wilgotności za pomocą zmiany ilości powietrza nawiewanego i wyciąganego przez wentylatory,
- c) praca wentylatorów suszarni częściowo zautomatyzowana (co 0,5 h zmiana kierunku nadmuchu gorącego powietrza).

W procesie produkcyjnym wykorzystuje się modyfikację mas ceramicznych poprzez dodatek popiołów lotnych, żużli, resztek wełny mineralnej, trocin i in., jako dodatków poryzacyjnych i obniżających wilgotność masy.

VI. Maksymalny dopuszczalny czas utrzymywania się uzasadnionych technologicznie warunków eksploatacyjnych odbiegających od normalnych, w szczególności w przypadku rozruchu i wyłączania instalacji, a także warunki lub parametry charakteryzujące pracę instalacji, określające moment zakończenia rozruchu i moment rozpoczęcia wyłączania instalacji oraz warunki wprowadzania do środowiska substancji lub energii w takich przypadkach.

Do warunków pracy odbiegających od normalnych zaliczyć można:

- awarie lub planowane remonty instalacji,
- wygaszenie i rozruch instalacji.

Cegielnia Stopka Sp. z o.o. eksploatuje instalację do produkcji wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania w systemie ciągłym. Piec tunelowy do wypalania wyrobów od momentu rozpalenia (rozruchu) pracuje bez przerwy do momentu konieczności jego wygaszenia spowodowanej zakończeniem czasu żywotności pieca lub awarią uniemożliwiającą jego dalszą pracę. Żywotność pieca do wypalania szacowana jest na ok. 8 – 15 lat, po czym konieczne jest przeprowadzenie stosownych prac remontowo-modernizacyjnych gwarantujących dalszą sprawną i bezpieczną jego pracę. Drobne prace remontowe lub naprawy usterek prowadzone są w trakcie pracy pieca z najmniejszą możliwą wydajnością i minimalną wymaganą temperaturą.

Zatrzymanie (wygaszenie) pieca, który musi zostać poddany stosownym pracom remontowym jest powolnym procesem studzenia trwającym około kilku dni. W tym czasie ogranicza się stopniowo ilość podawanego paliwa do opalania pieca, aż do całkowitego zaprzestania jego podawania oraz stopniowo wyłączane są wszystkie wentylatory (nadmuchowe, wyciągowe, recyrkulacyjne). Przy stopniowo otwieranych drzwiach tylnych studzi się piec zgodnie z dopuszczalnymi w instrukcji szybkościami.

Rozruch pieca po jego kapitalnym remoncie przeprowadza się według specjalnej instrukcji rozruchowej określającej warunki i szybkość podnoszenia temperatury. Rozruch pieca składa się z trzech etapów:

- przygotowanie i sprawdzenie wszystkich urządzeń współpracujących z piecem,
- rozruch cieplno-technologiczny,
- wstępna eksploatacja i regulacja pieca.

Rozruch cieplno-technologiczny trwa ok. 10 – 30 dni w zależności od stopnia zawilgocenia obmurzy (zaprawa) oraz rodzaju wymurowania. Obejmuje suszenie i nagrzewanie pieca do temperatury roboczej. Po uzyskaniu roboczej temperatury wypalania w strefie ogniowej przystępuje się do działań regulacyjnych, mających na celu ustalenie najkorzystniejszych warunków eksploatacyjnych pieca. Okres ten trwający również ok. 10-30 dni kończy się uzyskaniem pełnej sprawności cieplno-technologicznej pieca.

W czasie procesu wygaszania pieca emisja zanieczyszczeń do atmosfery stopniowo maleje w stosunku do normalnej pracy, natomiast w przypadku rozruchu emisja ta wzrasta od 0, aż do osiągnięcia zakładanego poziomu odpowiadającego normalnej pracy pieca. Fakt ten związany jest z danym poziomem zużycia paliwa w określonym momencie do opalania pieca, a także z zakończeniem podawania lub rozpoczęciem wprowadzania do pieca półfabrykatów przeznaczonych do wypalania i powodowanej tym emisji technologicznej. W okresie remontu ustaje emisja zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego jak również emisja odpadów związana z procesem technologicznym (wyroby wybrakowane oraz odpady z procesu spalania węgla – żużle i popioły). Emisja odpadów związana jest z prowadzonymi pracami remontowymi polegającymi na wymianie materiałów ogniotrwałych z jakich zbudowana jest piec i wymianie elementów konstrukcyjnych pieca.

A zatem ilość powstających zanieczyszczeń i odpadów w warunkach rozruchu i unieruchomienia instalacji IPPC jest niższa lub równa ich ilości w warunkach normalnego

funkcjonowania instalacji. W związku z tym nie ustala się maksymalnego dopuszczalnego czasu utrzymywania się, uzasadnionych technologicznie warunków eksploatacyjnych odbiegających od normalnych, w szczególności w przypadku rozruchu i unieruchomienia instalacji, a także warunków wprowadzania do środowiska substancji lub energii w takich przypadkach oraz odrębnych warunków wytwarzania odpadów.

Warunki lub parametry charakteryzujące pracę instalacji, określające moment zakończenia rozruchu oraz moment rozpoczęcia wyłączania instalacji w odniesieniu do pieca wypalowego różnią się od warunków lub parametrów przy normalnej pracy instalacji, przy jej nominalnym obciążeniu, z uwagi na fakt, iż w tych okresach do pieca nie są wprowadzane wyroby przeznaczone do wypalania.

VII. Zakres i sposób monitorowania procesów technologicznych, w tym pomiaru i ewidencjonowania wielkości emisji.

VII.1. Monitoring procesów technologicznych.

Na terenie zakładu prowadzony jest stały nadzór nad prawidłowym przebiegiem procesu technologicznego (pod kątem wydajności instalacji i jakości produkcji) oraz monitorowanie zużycia materiałów, surowców produkcyjnych, wody, energii i paliwa (w oparciu m.in. o dokumenty dostaw, dokumentację magazynową, liczniki zużycia, dzienne raporty produkcyjne).

Dzienne raporty produkcyjne zawierają następujące dane: produkcja w tonach i tysiącach NF oraz w poszczególnych asortymentach w sztukach, ilość gruzu, zużycie w m³ masy z dołownika w tym (gliny, dodatków technologicznych), ilości zużytej energii elektrycznej, ilości zużytej energii cieplnej, średni czas pracy prasy, wydajność prasy i rozładunku.

Prowadzona jest analiza zużycia surowców, paliw i energii w odniesieniu do wielkości zużycia z poprzednich lat lub miesięcy.

Sprawdzeniem jakości całego procesu technologicznego są badania wyrobów, zgodnie z obowiązującymi normami, szczególnie ich wytrzymałości, porowatości, nasiąkliwości, mrozoodporności i cech zewnętrznych.

VII.2. Monitoring emisji gazów i pyłów do powietrza.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami Cegielnia Stopka Sp. z o.o. dla prowadzonej przez siebie instalacji IPPC, nie jest zobowiązana do prowadzenia okresowych lub ciągłych pomiarów emisji substancji do powietrza atmosferycznego.

Jednakże emitor E-1 wyposażony jest w stosowne stanowisko pomiarowe (króciec pomiarowy), które umożliwia wykonywanie kontrolnych pomiarów wielkości emisji zarówno przez zakład, jak i jednostki kontrolujące.

VII.3. Monitoring hałasu.

Raz na dwa lata należy przeprowadzić okresowe pomiary hałasu w środowisku. pochodzącego od instalacji lub urządzeń, zgodnie z obowiązującą metodyką referencyjną. Punkty pomiarowe winny być zlokalizowane w szczególności na kierunku zabudowy mieszkaniowej – chronionej pod względem akustycznym.

VII.4. Monitoring odpadów wytwarzanych oraz odpadów poddawanych odzyskowi.

W celu monitorowania ilości i rodzaju odpadów wytwarzanych w związku z eksploatacją instalacji prowadzona będzie ewidencja odpadów zgodnie z obowiązującymi przepisami w oparciu o karty ewidencji i przekazania odpadów. Corocznie sporządzane będzie sprawozdanie o wytwarzanych odpadach i gospodarowaniu odpadami.

VII.5. Monitoring poboru wody z ujęcia Zakładowego:

Pomiar ilości wody wodociągowej odbywał się będzie za pomocą wodomierza znajdującego się w studziencie wodomierzowej zlokalizowanej na placu składowym na terenie zakładu. Notowania ilości pobieranej wody prowadzone będą z częstotliwością raz na miesiąc.

VII.6. Monitoring ścieków.

Zakres analiz odprowadzanych ścieków winien obejmować:

- zgodnie z § 23 ust. 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 18.11.2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego

/Dz. U. z 2014 r, poz. 1800/ ocenę, czy są spełnione warunki, o których mowa w § 21 ust. 1, przeprowadza się na podstawie dokonywanych przez zakład, co najmniej 2 razy w roku, przeglądów eksploatacyjnych urządzeń oczyszczających.

- eksploatacja urządzeń oczyszczających ścieki powinna być zgodna z zaleceniami zawartymi w instrukcji obsługi i konserwacji tych urządzeń, a czynności z nią związane odnotowane w zeszycie eksploatacji.

VII.7. Zasady gromadzenia i przekazywania wyników monitoringu.

Wyniki pomiarów monitoringowych emisji w poszczególnych komponentach środowiska należy ewidencjonować i przechowywać w siedzibie władającego instalacją w formie trwałych rejestrów udostępniać w celach kontrolnych. Wyniki należy przechowywać nie krócej niż przez okres 5 lat od zakończenia roku kalendarzowego, w którym je sporządzono. Wyniki należy przekazywać Staroście Bydgoskiemu i Kujawsko-Pomorskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska w Bydgoszczy w formie i z częstotliwością i na zasadach określonych w obowiązujących przepisach.

VII.A. Zakres, sposób i termin przekazywania organowi właściwemu do wydania pozwolenia i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska corocznej informacji pozwalającej na przeprowadzenie oceny zgodności z warunkami określonymi w pozwoleniu, w zakresie nieobjętym przepisami art. 149.

Nie nakłada się dodatkowego obowiązku przekazywania informacji pozwalającej na przeprowadzenie oceny zgodności z warunkami określonymi w pozwoleniu, ponad wymagania o których mowa w art. 149 ustawy Prawo Ochrony Środowiska – tj. ponad wymagania określone w punkcie VII.7. w treści pozwolenia zintegrowanego.

VIII. Sposoby ograniczania oddziaływań transgranicznych na środowisko.

Ze względu na dużą odległość od granicy kraju, prowadzona działalność nie powoduje transgranicznego oddziaływania na środowisko.

IX. Sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii oraz wymóg informowania o wystąpieniu awarii.

Zakład spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o. w miejscowości Okole w gminie Koronowo, powiat bydgoski, ze względu na rodzaj i ilość substancji niebezpiecznych znajdujących się w zakładzie, nie jest kwalifikowany do zakładów o zwiększonym ryzyku lub o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej według art. 248 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz przepisów wykonawczych wydanych w oparciu o art. 248 ust. 3 w/w ustawy.

Pomimo tego, nie można jednak wykluczyć wystąpienia na terenie w/w zakładu sytuacji awaryjnych mogących potencjalnie stanowić zagrożenie dla środowiska naturalnego, a także mogącej powodować szkody i straty dla ludzi oraz mienia.

Aby zapobiec występowaniu zagrożeniom i awariom, należy stosować przepisy bezpieczeństwa i higieny pracy, przepisy przeciwpożarowe oraz instrukcje eksploatacyjne dla urządzeń wykorzystywanych w procesach technologicznych.

Istotnym jest także:

- utrzymywanie w należytym stanie urządzeń zabezpieczających i rozwiązań technicznych służących ochronie ludzi i środowiska,
- ciągła kontrola prac i czynności, którym towarzyszy obecność substancji i preparatów niebezpiecznych,
- kontrola i monitoring instalacji technologicznych,
- wyposażenie obiektu w odpowiedni sprzęt przeciw-pożarowy oraz środki neutralizujące wycieki (sorbenty),
- stałe podnoszenie kwalifikacji i poczucia odpowiedzialności pracowników obsługi za stan instalacji i otoczenia.

W Cegielni Stopka Sp. z o.o. zastosowano szereg środków techniczno – organizacyjnych, których zadaniem jest przeciwdziałanie powstawaniu wspomnianych zagrożeń poważnymi awariami przemysłowymi. Stanowią one elementy polityki ochrony przeciwpożarowej oraz ochrony środowiska i wprowadzane są uregulowaniami wewnątrz zakładowymi jako

obowiązujące dokumenty Cegielni Stopka Sp. z o.o. W związku z powyższym Zarząd Cegielni Stopka Sp. z o.o. opracował i wdrożył „Instrukcję przeciwdziałania nadzwyczajnym zagrożeniom środowiska. Gotowość i reagowanie na awarie dla Cegielni Stopka Sp. z o.o., Okole 28, 86-010 Koronowo”.

W przypadku wystąpienia poważnej awarii albo zakłóceń w prowadzonych procesach technologicznych mogących mieć znaczący wpływ na środowisko (w szczególności wpływających na znaczące zwiększenie ilości odprowadzanych substancji do środowiska) należy niezwłocznie powiadomić właściwą Komendę Państwowej Straży Pożarnej, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Bydgoszczy oraz Starostę Bydgoskiego – jako organ właściwy do wydania niniejszego pozwolenia.

X. Sposoby postępowania w przypadku zakończenia eksploatacji instalacji.

Prowadzący instalację nie przewiduje w dającym się określić przedziale czasowym likwidacji instalacji.

Jednak w przypadku ewentualnej jej likwidacji, zakres prac likwidacyjnych będzie polegać np. na:

- opracowaniu szczegółowego planu likwidacji,
- określeniu zasięgu i charakteru wystąpienia ewentualnego skażenia poszczególnych elementów środowiska,
- demontażu urządzeń i wyposażenia,
- rozebraniu konstrukcji metalowych i wyburzeniu zabudowy,
- zagospodarowaniu powstałych odpadów lub wywiezieniu ich na składowisko.

W czasie likwidacji może wystąpić niezorganizowana emisja pyłu i hałasu podczas rozbiórki poszczególnych obiektów. Likwidację należy prowadzić w sposób bezpieczny dla środowiska ze szczególnym uwzględnieniem najbardziej narażonych elementów tj. środowiska gruntowo-wodnego.

Po zakończeniu funkcjonowania, poszczególne elementy instalacji po zdemontowaniu mogą zostać odsprzedane innym jednostkom w całości lub jako złom materiału, z którego są wykonane, do wykorzystania.

Instalacje lub urządzenia znajdujące się na terenie Cegielni Stopka Sp. z o.o., w których były wykorzystywane substancje stwarzające szczególne zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej będą oczyszczane lub unieszkodliwiane ze szczególnym uwzględnieniem ochrony ludzi i środowiska.

XI. Sposoby osiągania wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości oraz wymagane działania, w tym środki techniczne mające na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji.

XI.1. (wykreślono)

XI.2. Metody ochrony powietrza atmosferycznego.

Biorąc pod uwagę rodzaj emitowanych do powietrza zanieczyszczeń należy:

- a) przestrzegać reżimów pracy instalacji,
- b) prowadzić okresowe przeglądy, remonty, konserwacje i diagnostykę urządzeń technicznych i instalacji technologicznych,
- c) prowadzić okresowe regulacje parametrów eksploatacyjnych urządzeń technicznych i instalacji,
- d) prowadzić stały monitoring procesów technologicznych i operacji technicznych.

Realizacja powyższych działań spowoduje zwiększenie eksploatacyjnej sprawności urządzeń technicznych i instalacji technologicznych, zmniejszenie awaryjności urządzeń technicznych i instalacji technologicznych, zwiększenie dyspozycyjności i skuteczności działania urządzeń ograniczających emisję substancji do powietrza.

W celu ograniczenia zanieczyszczenia powietrza należy dążyć do stosowania surowców (w miarę możliwości) oraz paliw o większej wartości opałowej i jednocześnie mniejszej zawartości zanieczyszczeń (w szczególności siarki). Na terenie Cegielni Stopka Sp. z o.o. do pieca tunelowego wypałowego oraz podgrzewaczy powietrza i kotła Rumia stosowany jest węgiel kamienny wysokiej jakości, o niskiej zawartości siarki (ok. 0,4%). Stosowane w procesie

produkcyjnym zarówno surowce podstawowe, jak również dodatki posiadają niskie zawartości siarki, związków azotu, chloru i fluoru.

Obniżenie emisji związków gazowych poprzez optymalizację krzywej wypalania osiąga się przede wszystkim przez regulację ilości podawanego paliwa do strefy wypalania, monitorowanie szybkości wzrostu temperatury na początku pieca, utrzymywanie przez określony czas temperatury wypalania i szybkości spadku temperatury studzenia, odprowadzanie określonej ilości gorącego powietrza do suszarni półfabrykatów.

Aby zmniejszyć emisję niezorganizowaną należy – w miarę możliwości – składować surowce pyłące w zbiornikach zamkniętych, a ponadto konieczne jest ich podawanie do produkcji za pomocą obudowanych przenośników ślimakowych. Obudowane winny być również pomieszczenia mieszania surowców i przerobu masy, a także pomieszczenia rozładunku wypalonych wyrobów.

W celu minimalizacji emisji niezorganizowanych należy utrzymywać zewnętrzne stopy (hałdy) w stanie nawilżenia, tj. w razie konieczności stosować spryskiwanie, techniki zarządzania stosem, osłony wiatrowe itd. Załadunek i rozładunek surowców i materiałów pomocniczych prowadzić w sposób ograniczający ewentualną emisję pyłów. Drogi oraz inne obszary, gdzie odbywa się regularny ruch pojazdów powinny mieć utwardzoną nawierzchnię. Drogi te należy utrzymywać w czystości w celu niedopuszczenia lub zminimalizowania emisji pyłu. Należy utrzymywać je w dobrym stanie technicznym.

Na terenie Cegielni Stopka Sp. z o.o. surowce potencjalnie pyłące magazynowane są na głównym placu magazynowym na hałdach, wokół placu nasadzona została zieleni izolacyjna, mająca na celu ograniczenie niezorganizowanych emisji pyłu, ponadto w okresach letnich, bądź w przypadku przesuszenia hałd stosuje się ich zwilżanie i utrzymywane są one w stanie wilgotnym, co ogranicza niezorganizowane emisje pyłu z powierzchni składowanych materiałów. Popioły lotne magazynowane są na głównym placu składowym domieszek i surowca, w big-bagach.

Do pieca tunelowego wypalowego stosowany jest węgiel kamienny wysokiej jakości. Gazy i pyły z pieca tunelowego oraz z podgrzewaczy ciepła i kotła Rumia przed wprowadzeniem do atmosfery oczyszczane są w oddzielnych urządzeniach odpylających – cyklonach.

XI.3. Metody ograniczania emisji hałasu.

W Cegielni Stopka Sp. z o.o. minimalizację uciążliwości hałasu instalacyjnego uzyskuje się poprzez:

- a) najbardziej uciążliwe akustycznie urządzenia zlokalizowane są w możliwie najdalszej odległości od zabudowań mieszkalnych, jak również najbardziej uciążliwe akustycznie procesy prowadzone są w możliwie najdalszej odległości od zabudowań mieszkalnych,
- b) w trakcie wykonywania czynności mogących powodować uciążliwość akustyczną zamykane są okna i bramy budynków, w których czynności te są wykonywane,
- c) na zewnątrz budynków prace uciążliwe akustycznie wykonywane są bardzo sporadycznie, a jeżeli już takowe są prowadzone, odbywają się one wyłącznie w ciągu dnia,
- d) wykorzystywane na terenie Cegielni Stopka Sp. z o.o. maszyny i urządzenia technologiczne oraz transportowe, będące źródłami hałasu, zwłaszcza pracujące na zewnątrz, winny być utrzymywane w odpowiednim stanie technicznym, zapobiegającym ponadnormatywnemu oddziaływaniu akustycznemu.
- e) emisja hałasu do środowiska poza zakładem produkcyjnym winna podlegać okresowym pomiarom, z uwagi na sąsiedztwo zabudowy mieszkaniowej.

XI.4. Metody ochrony środowiska wodnego.

Ochrona środowiska wodnego w związku z eksploatacją przedmiotowej instalacji, realizowana będzie poprzez:

- a) Zabezpieczenie środowiska gruntowo-wodnego przed zanieczyszczeniem, poprzez odpowiednie utrzymanie w czystości i porządku miejsc magazynowania surowców w i odpadów.
- b) Kontrola ilości zużywanej wody poprzez rejestrację odczytów poboru wody, której zapotrzebowanie pokrywane jest z miejskiej sieci wodociągowej na podstawie umowy o zaopatrzenie w wodę.
- c) Racjonalne gospodarowanie wodą.

- d) Regularne przeglądy sieci kanalizacyjnej oraz wodociągowej oraz natychmiastowe likwidowanie stwierdzonych wycieków i nieszczelności.
- e) Regularna kontrola i konserwacja urządzeń podczyszczających wody opadowe i roztopowe.

XI.5. Działania w celu zapobiegania i ograniczania emisji w zakresie gospodarki odpadami.

- a) Wszystkie odpady wytwarzane w związku z eksploatacją instalacji powstają w trakcie normalnej jej pracy. Normalna praca instalacji i prawidłowe jej funkcjonowanie wymagają okresowych przeglądów, remontów, konserwacji i diagnostyki urządzeń technicznych i instalacji. Podane w punkcie III.2. niniejszej decyzji, roczne ilości odpadów uwzględniają sytuacje związane z remontami oraz konserwacją instalacji.
- b) Rodzaj i ilości powstających odpadów mają związek z profilem działalności prowadzonej na terenie instalacji oraz zastosowanymi rozwiązaniami technologicznymi. Przy obecnym stanie wiedzy nie jest możliwe całkowite wyeliminowanie odpadów powstających w związku z eksploatacją instalacji. Na terenie instalacji prowadzona jest minimalizacja negatywnego oddziaływania odpadów na środowisko przede wszystkim poprzez właściwe ich magazynowanie i przekazywanie ich do zagospodarowania wyłącznie uprawnionym odbiorcom.
- c) Odpady przekazywane będą wyłącznie podmiotom, które posiadają zezwolenia, koncesje bądź wpis do rejestru, chyba, że działalność taka nie wymaga uzyskania decyzji lub wpisu do rejestru zgodnie z art. 27 ust. 2 ustawy o odpadach. Zgodnie z art. 27 ust. 3 „odpowiedzialność za gospodarowanie odpadami, z chwilą ich przekazania, przechodzi na tego następnego posiadacza”, w tym wszystkie firmy, które odbierać będą odpady. Część wytworzonych odpadów przekazywana jest indywidualny odbiorcom, na zasadach określonych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 27 ust. 10 ustawy z dnia 14.12.2012 r. o odpadach.
- d) Z uwagi na fakt, iż nie można wyeliminować powstawania odpadów przewidzianych do wytworzenia w związku z eksploatacją instalacji. W związku z powyższym realizowane na terenie zakładu działania zmierzają do ograniczania ilości powstających odpadów oraz minimalizacji negatywnego oddziaływania odpadów na środowisko przede wszystkim poprzez właściwe ich magazynowanie i przekazywanie ich do zagospodarowania wyłącznie uprawnionym odbiorcom.
- e) Informacje na temat działań realizowanych w tym zakresie na terenie zakładu spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o. w m. Okole, gm. Koronowo, zawarto w punkcie III.2.2. w treści niniejszego pozwolenia, który zatytułowany jest „*Wskazanie sposobów zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko*”.
- f) Odpady są magazynowane w sposób, który zapobiega ewentualnemu ich wydostaniu się i zanieczyszczeniu środowiska. Pojemniki magazynowe wykonane są z materiałów odpornych na działanie składników zawartych w odpadach, które dobrane są z uwzględnieniem właściwości fizycznych i chemicznych odpadów oraz zagrożenia, jakie mogą one powodować.
- g) Na terenie instalacji zlokalizowany jest sprzęt gaśniczy oraz sorbenty wykorzystywane w celu zebrania ewentualnych wycieków z pojemników magazynowych olejów.

XI.6. Monitoring i sprawozdawczość.

W Cegielni Stopka Sp. z o.o. prowadzony jest monitoring środowiska i monitoring technologiczny. Monitoring procesów technologicznych prowadzony jest na poszczególnych etapach produkcji. Prowadzone są pomiary wielkości charakterystycznych dla procesu produkcji. Cegielnia Stopka Sp. z o.o. prowadzi stały monitoring zużycia wody, a także ewidencję wytwarzanych i przyjmowanych do odzysku odpadów. Wyniki pomiarów w poszczególnych komponentach środowiska są ewidencjonowane i przechowywane w siedzibie Wnioskodawcy. Wykorzystywane są do sporządzania wymaganych prawem sprawozdań oraz udostępniane organom kontrolnym.

XI.A Wymagania zapewniające ochronę gleby, ziemi i wód gruntowych, w tym środki mające na celu zapobieganie emisjom do gleby, ziemi i wód gruntowych oraz sposób ich systematycznego nadzorowania, o ile są konieczne:

1. Jednym z potencjalnych zagrożeń dla środowiska gruntowo-wodnego może być magazynowanie na terenie Zakładu produktów i substancji niebezpiecznych stosowanych w procesach technologicznych, które – w przypadku wystąpienia sytuacji awaryjnych – może skutkować niekontrolowanym uwolnieniem do środowiska substancji lub mieszaniny niebezpiecznej.

W celu wykluczenia w/w zagrożenia, w Zakładzie spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o. realizowane są następujące działania:

- a) Pojemniki przeznaczone do magazynowania substancji niebezpiecznych powinny być szczelne i wykonane z materiałów odpornych chemicznie i fizycznie na właściwości magazynowanych w tych pojemnikach substancji niebezpiecznych.

W zakładzie są realizowane na bieżąco działania mające na celu systematyczną kontrolę stanu technicznego opakowań i pojemników zawierających substancje niebezpieczne, polegająca na dokonywaniu codziennej – wizualnej kontroli ich stanu technicznego oraz sprawdzeniu – czy nie doszło do wycieku. Obserwacji tych dokonuje mistrz warsztatu technicznego i dokonuje stosownych zapisów w „Zeszycie kontroli technicznej zbiorników i pojemników na substancje i odpady niebezpieczne”.

- b) Każdy pojemnik, bądź zbiornik magazynowy produktu niebezpiecznego, znajdujący się na terenie zakładu (na stanowisku pracy), w którym znajduje się substancja lub mieszanina niebezpieczna musi posiadać etykietę identyfikującą i charakteryzującą daną substancję/mieszaninę, wskazując na charakter zagrożenia. Etykieta powinna być trwała i widoczna dla pracowników mających kontakt z daną substancją/mieszaniną niebezpieczną.

- c) W przypadku wystąpienia jakichkolwiek wycieków lub nieszczelności, są one natychmiastowo likwidowane.

- d) Zasady postępowania w przypadku wycieku substancji chemicznych są określone w kartach charakterystyk tych substancji lub mieszanin. Karty, za aktualizację których odpowiadają specjaliści komórek BHP, P.POŻ. i ochrony środowiska, są dostępne wszędzie tam, gdzie używane są, bądź przechowywane są środki chemiczne. Pracownicy wykonujący działania związane z wykorzystywaniem substancji lub mieszanin niebezpiecznych muszą mieć dostęp do kart charakterystyk i muszą zostać z nimi zapoznani podczas szkoleń, szczególnie z informacjami zawartymi w kartach charakterystyk dotyczącymi postępowania w sytuacjach awaryjnych, stosowania oraz magazynowania (przechowywania).

2. Na terenie Zakładu wytwarzane są odpady niebezpieczne, w tym odpady o charakterze ciekłym. Szczegółowe zasady postępowania z wytwarzanymi odpadami określono w punkcie III.2.2. w pozwoleniu zintegrowanym, w którym ujęto szczegółowe warunki magazynowania takich odpadów. Zgodnie z tymi zasadami:

- a) Minimalizacja negatywnego oddziaływania odpadów na środowisko polega przede wszystkim na właściwym magazynowaniu odpadów i ich przekazywaniu do zagospodarowania zgodnie z obowiązującymi przepisami.

- b) Miejsca magazynowania odpadów są zabezpieczone przed dostępem osób niepowołanych, zlokalizowane są w obiektach lub na zewnątrz obiektów, posiadają utwardzoną powierzchnię.

- a) Odpady niebezpieczne są magazynowane w sposób, który zapobiega ich ewentualnemu wydostaniu się i zanieczyszczeniu środowiska.

- b) Pojemniki, beczki i kontenery, w których są magazynowane odpady niebezpieczne, wykonane są z materiałów odpornych na działanie składników zawartych w odpadach (w szczególności składników o właściwościach niebezpiecznych).

- c) Pojemniki z ciekłymi odpadami niebezpiecznymi są zabezpieczone w celu uniknięcia ewentualnego zanieczyszczenia gruntu.

- d) Obiekty Cegielni Stopka Sp. z o.o. wyposażone są w odpowiedni sprzęt p.poż.

W zakładzie jest realizowana bieżąca kontrola i nadzór nad bezpiecznym sposobem magazynowania wytwarzanych odpadów, poprzez codzienną obserwację szczelności

pojemników i opakowań. Obserwacji tych dokonuje mistrz warsztatu technicznego i dokonuje stosownych zapisów w „Zeszycie kontroli technicznej zbiorników i pojemników na substancje i odpady niebezpieczne”.

3. Na terenie Zakładu wytwarzane są ścieki w postaci wód opadowych i roztopowych z dachów budynków oraz placów i dróg, które są odprowadzane ogólnozakładową kanalizacją deszczową – poprzez osadnik sedimentacyjny (piaskownik) i separator substancji ropopochodnych, do rowu melioracyjnego poprzez wylot betonowy – zgodnie z warunkami określonymi w punkcie III.5. niniejszej decyzji.

Urządzenia wchodzące w skład instalacji służącej do podczyszczania i odprowadzania w/w ścieków utrzymywane są w należyтым stanie technicznym oraz właściwie eksploatowane. W celu zapobiegania stanom awaryjnym wykonywane są okresowe planowane przeglądy konserwacyjne i remontowe poszczególnych urządzeń podczyszczających i odprowadzających ścieki (dwa razy do roku).

Poza wskazanymi powyżej ściekami, na terenie Zakładu wytwarzane są również ścieki socjalno – bytowe, które kierowane są systemem kanalizacji sanitarnej do bezodpływowego zbiornika wybieralnego (który stanowi wyłączona z eksploatacji biologiczna oczyszczalnia ścieków). Aktualnie studzienka na wylocie ścieków z oczyszczalni jest nieczynna i urządzenia oczyszczalni pełnią funkcję zbiorników wybieralnych na nieczystości płynne. Ścieki te są okresowo usuwane przez uprawnione podmioty.

Każdorazowo po całkowitym opróżnieniu zbiornika wybieralnego przez wyspecjalizowaną firmę, dokonywany jest przegląd szczelności w/w zbiornika przez pracowników warsztatu mechanicznego pod nadzorem kierownika tego warsztatu. Z przeprowadzonej kontroli szczelności, sporządzany jest protokół, który jest zatwierdzany przez Kierownika Zakładu. Czynności sprawdzające szczelność zbiornika dokonuje się przynajmniej raz w roku.

XI.B. W przypadku instalacji, które wymagają raportu początkowego - sposób prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko, które mogą znajdować się na terenie zakładu w związku z eksploatacją instalacji, albo sposób i częstotliwość wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi tymi substancjami oraz pomiarów zawartości tych substancji w wodach gruntowych, w tym pobierania próbek;

Nie dotyczy.

W wyniku przeprowadzonej „Analizy ryzyka”, stwierdzono, że w związku z zamierzonym sposobem postępowania ze stosowanymi substancjami oraz zastosowanymi środkami minimalizującymi ewentualne ich oddziaływanie na środowisko gruntowo-wodne związane m.in. z odpowiednim ich magazynowaniem w niedostępnych dla osób postronnych miejscach, optymalnym ich stosowaniem zgodnie z przeznaczeniem przy zachowaniu możliwych środków ostrożności i BHP oraz wykorzystywaniem ich w sprawnych pod względem technicznym maszynach, urządzeniach i pojazdach, nie przewiduje się, aby eksploatacja instalacji IPPC stanowiła zagrożenie zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego substancjami powodującymi ryzyko.

Biorąc pod uwagę przeprowadzoną analizę potencjalnych źródeł emisji substancji powodujących ryzyko zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego oraz zastosowane zabezpieczenia chroniące przed ich uwolnieniem, można stwierdzić, że eksploatacja przedmiotowej instalacji nie stanowi ryzyka zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego na przedmiotowym terenie, w związku z czym brak jest konieczności sporządzenia raportu początkowego.

XII. Termin ważności pozwolenia zintegrowanego oraz wymagane (dodatkowe) działania i środki techniczne, mające na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji – realizowane w okresie, na który jest wydane niniejsze pozwolenie.

Zgodnie z art. 188 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, niniejsze pozwolenie zintegrowane jest wydane na czas nieoznaczony, przy zachowaniu określonych w nim warunków.

UZASADNIENIE

W dniu 01.03.2017 r. do tut. Starostwa wpłynął wniosek datowany na dzień 28.02.2017 r., sygnowany przez Pana Andrzeja Schmidt z Biura Projektowo – Consultingowego EKOTER z siedzibą w Bydgoszczy, działającego w tej czynności z pełnomocnictwa spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o. z siedzibą w m. Okole 28, gm. Koronowo, powiat bydgoski (NIP: 5542710551, REGON: 340211179).

W treści przedmiotowego wniosku zgłoszono żądanie oparte na brzmieniu art. 214 ustawy z dnia 27.04.2001 r. Prawo ochrony środowiska, dotyczące zmiany warunków decyzji Starosty Bydgoskiego z dnia 23.10.2007 r. znak: OŚ.IV.7644-5/1/06, zmienionej uprzednio decyzjami: z dnia 08.04.2011 r. znak: OŚ-VII.6222.1.2011, z dnia 13.06.2012 r. znak: OŚ-VII.6222.2.2012 oraz z dnia 04.12.2014 r. znak: OŚ-VII.6222.6.2014, stanowiącej pozwolenie zintegrowane dla instalacji do produkcji wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania, o zdolności produkcyjnej ponad 75 ton na dobę, eksploatowanej przez spółkę Cegielnia Stopka Sp. z o.o. na terenie zakładu zlokalizowanego w m. Okole 28, gm. Koronowo, powiat bydgoski. Wraz z rzeczonym wnioskiem przedłożono trzy odrębne opracowania wykonane przez firmę Biuro Projektowo – Consultingowego EKOTER z siedzibą w Bydgoszczy, zatytułowane:

- „Wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego dla Cegielni Stopka Sp. z o.o., Okole 28, 86-010 Koronowo – instalacja do produkcji wyrobów ceramicznych” wykonany w miesiącu lutym 2017 r.,
- „Streszczenie wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego dla Cegielni Stopka Sp. z o.o., Okole 28, 86-010 Koronowo – instalacja do produkcji wyrobów ceramicznych” wykonane w miesiącu lutym 2017 r.,
- „Analiza ryzyka dla Cegielni Stopka Sp. z o.o., Okole 28, 86-010 Koronowo – instalacja do produkcji wyrobów ceramicznych”, wykonana w miesiącu lutym 2017 r.

Podkreślić należy, że konieczność dokonania zmiany warunków wskazanego powyżej pozwolenia zintegrowanego, wynikała również z faktu, iż w roku 2016 Starostwa Bydgoski przeprowadził okresową (co najmniej raz na 5 lat) analizę warunków w/w pozwolenia, w oparciu o przepis art. 216 ust. 1 pkt 1) ustawy z dnia 27.04.2001 r. Prawo ochrony środowiska. Następnym w/w postępowania było wydanie przez tut. organ pisma z dnia 08.08.2016 r. znak: OŚ-VII.6222.2.2016, w którym stwierdzono potrzebę zmiany warunków pozwolenia zintegrowanego – o którym mowa powyżej, z uwagi na wprowadzone w zakładzie – nieznaczące zmiany, a także z uwagi na konieczność dostosowania zapisów pozwolenia do obowiązujących obecnie przepisów prawa. W treści w/w pisma wezwano również spółkę Cegielnia Stopka Sp. z o.o. (jako prowadzącego instalację), do złożenia w terminie 6 miesięcy, wniosku o zmianę warunków pozwolenia. W/w wezwanie oparto na treści art. 216 ust. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Wskazany powyżej wniosek z dnia 28.02.2017 r. stanowił wypełnienie zobowiązania zawartego we wskazanym powyżej piśmie Starosty Bydgoskiego z dnia 08.08.2016 r. znak: OŚ-VII.6222.2.2016.

Po przeanalizowaniu treści w/w wniosku oraz załączonego do niego opracowania stwierdzono, iż wniosek ten spełnia wymogi formalne przewidziane w przepisach ustawy z dnia 27.04.2001 r. Prawo ochrony środowiska (art. 184, art. 221 oraz art. 208 w związku z art. 214 ust. 4 i art. 192), dla wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego. Stąd też pismem z dnia 14.03.2017 r. zawiadomiono wnioskodawcę o wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie.

Ponadto, zgodnie z dyspozycją art. 209 ust. 1 ustawy z dnia 27.04.2001 r. Prawo ochrony środowiska, w dniu 07.03.2017 r. wystosowano e-mail do Ministerstwa Środowiska (na adres pozwolenia.zintegrowane@mos.gov.pl), przy którym przesłano zapis w/w wniosku w wersji elektronicznej.

Jakkolwiek złożony wniosek był kompletny pod względem formalnym, to jednak pewne kwestie o charakterze merytorycznym wymagały wyjaśnień i uzupełnień. Ponadto tut. organ uznał, iż konieczne jest przeprowadzenie oględzin terenowych instalacji o której mowa powyżej, na terenie zakładu w m. Okole 28, gm. Koronowo. Powyższe miało na celu w szczególności dokonanie wizji miejsc i sposobów magazynowania na terenie zakładu, substancji stwarzających ryzyko dla środowiska, opisanych w przedłożonej „Analizie ryzyka” stanowiącej załącznik do wniosku. W trakcie w/w oględzin przewidziano też konsultacje z przedstawicielami spółki

Cegielnia Stopka Sp. z o.o., a także autorem opracowania dołączonego do wniosku, celem uzyskania dodatkowych wyjaśnień, o charakterze merytorycznym.

W/w wizja terenowa została przeprowadzona w dniu 31.03.2017 r. Na jej okoliczność sporządzono stosowny protokół, w którym zapisano dodatkowe wyjaśnienia oraz oświadczenia złożone przez prowadzącego instalację.

W następstwie w/w oględzin terenowych, w dniu 03.04.2017 r. Starosta Bydgoski wystosował kolejne pismo do pełnomocnika spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o., z prośbą o udzielenie dodatkowych wyjaśnień w następujących kwestiach: uznania wybrakowanych wyrobów, które zawracane są do procesu technologicznego, jako materiału nieodpadowego; dokonania korekty zapisów zawartych w punkcie IX pozwolenia zintegrowanego, a dotyczących sposobów zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii oraz dokonania zmiany zapisów zawartych w punkcie VII.1. pozwolenia zintegrowanego, a dotyczących monitorowania procesów technologicznych.

W odpowiedzi na w/w wezwanie, pełnomocnik spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o. udzielił stosownych wyjaśnień w swoim piśmie z dnia 21.04.2017 r.

Wszystkie dodatkowe wyjaśnienia i uzupełnienia ze strony spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o. oraz pełnomocnika tejże spółki, uzyskane w toku postępowania wyjaśniającego w przedmiotowej sprawie, uwzględniono w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji.

Podkreślić należy, że w złożonym wniosku strona zastrzegła, że nie korzysta z prawa do wyłączenia z udostępniania części przekazywanych danych i informacji w zakresie określonym we wniosku.

Ponadto w złożonym wniosku zawarto również następujące oświadczenie: *„Wnioskodawca oświadcza, że podane we wniosku informacje oraz załączone dokumenty odzwierciedlają stan faktyczny, zarówno w sferze funkcjonowania, jak i oddziaływania na środowisko instalacji objętych wnioskiem i są przedstawiane w dobrej wierze, zgodnie ze stanem wiedzy wnioskującego. W szczególności wnioskodawca oświadcza, że świadomie nie zataił żadnej informacji istotnej dla oceny wniosku oraz dla analizy warunków funkcjonowania i oddziaływania instalacji objętych wnioskiem.”*

Z treści przedłożonego opracowania oraz późniejszych ustaleń dokonanych w sprawie wynikało, że złożony wniosek dotyczy istniejącego zakładu spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o., który zlokalizowany jest na nieruchomości stanowiącej działki o nr ew.: 27/4, 30/4, 66/2, 66/3, 234, 248/2, 249 i 256/1 położone w m. Okole 28, 86-010 Koronowo, powiat bydgoski. Zgodnie z dokumentacją przedłożoną przez wnioskodawcę, jak też danymi będącymi w dyspozycji tut. organu, spółka Cegielnia Stopka Sp. z o.o. posiada tytuł prawny do w/w działek (użytkowanie wieczyste lub własność). W tym kontekście istotne jest również oświadczenie wnioskodawcy zawarte w opracowaniu dołączonym do wniosku z dnia 28.02.2017 r., w którym wskazano, że *„maszyny i urządzenia będące częścią składową instalacji, stanowią własność Inwestora”*. W związku z powyższym w/w spółka spełnia przesłanki definicji „*prowadzącego instalację*”, określone w art. 3 pkt 31) ustawy Prawo ochrony środowiska.

Na terenie w/w zakładu eksploatowana jest instalacja do produkcji wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania, o zdolności produkcyjnej ponad 75 ton na dobę. W/w instalacja składa się z jednej linii produkcyjnej, w której podstawowym urządzeniem warunkującym jej zdolność produkcyjną jest tunelowy piec do wypalania wraz ze stacją cieplną, który pozwala na produkcję wyrobów ceramicznych z wydajnością wynoszącą 150 Mg/dobę. Zgodnie z przepisami zawartymi w § 1 oraz w punkcie 3 ppkt 5) w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27.08.2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości /Dz. U. z 2014 r., poz. 1169/, tego rodzaju instalacje wymagają pozwolenia zintegrowanego, które wydawane jest w trybie przepisów art. 201 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Jak wskazano już powyżej, pozwolenie takie zostało pierwotnie udzielone przez Starostę Bydgoskiego w decyzji z dnia 23.10.2007 r. znak: OŚ.IV.7644-5/1/06, zmienionej w późniejszym czasie na żądanie strony decyzjami: z dnia 08.04.2011 r. znak: OŚ-VII.6222.1.2011 oraz z dnia 13.06.2012 r. znak: OŚ-VII.6222.2.2012. Ponadto, w/w pozwolenie zintegrowane zostało również zmienione z urzędu decyzją z dnia 04.12.2014 r. znak: OŚ-VII.6222.6.2014 – w związku

z brzmieniem art. 28 ustawy z dnia 11.07.2014 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw /Dz. U. z 2014 r., poz. 1101/.

Z treści aktualnego wniosku spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o. wynikało, że główne zmiany jakie zaszyły w instalacji, w stosunku do danych zawartych w obowiązującym dotychczas pozwoleniu, dotyczyły:

- likwidacji silosu magazynowego pyłów (który ujawniony był w pozwoleniu jako źródło emisji do powietrza – emitor E-2), a tym samym zmiany wielkości łącznej rocznej emisji substancji do atmosfery,
- uaktualnienia warunków dotyczących rodzaju i ilości wytwarzanych odpadów, a także miejsc ich magazynowania oraz rodzajów i ilości odpadów poddawanych odzyskowi,
- uaktualnienia warunków w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, m.in. w zakresie poboru i zużycia wody (w związku z zaprzestaniem poboru wód podziemnych i wykorzystywaniu wody z gminnej sieci wodociągowej) oraz ilości i rodzajów odprowadzanych ścieków (w związku z zaprzestaniem wytwarzania niektórych rodzajów ścieków, dotychczas ujętych w pozwoleniu zintegrowanym).

Podkreślić należy, że wprowadzone w zakładzie i wnioskowane do ujęcia w pozwoleniu zintegrowanym, zmiany nie stanowią istotnej zmiany w instalacji w rozumieniu art. 214 ust. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska. Wnioskujący zastrzegł, że łączna zdolność produkcyjna instalacji w stosunku do określonej w obowiązującym pozwoleniu nie uległa zmianie.

W opracowaniu dołączonym do wniosku z dnia 28.02.2017 r. wnioskujący wskazał, że „z uwagi na fakt, iż posiadane pozwolenie było już kilkakrotnie zmieniane, a wnioskowana zmiana również wiąże się z koniecznością wprowadzenia zmian w każdym elemencie pozwolenia, celowym wydaje się, aby na podstawie art. 217 organ, po zakończonej procedurze administracyjnej wnioskowanej zmiany posiadanego pozwolenia zintegrowanego, wydał z urzędu nowe pozwolenie zintegrowane w celu ujednolicenia tekstu obowiązującego pozwolenia, z uwzględnieniem wszystkich zmian wprowadzonych do pozwolenia od dnia jego wydania.”. Istotnym jest jednak, że w trakcie oględzin terenowych przeprowadzonych w dniu 31.03.2017 r. wnioskujący odstąpił od w/w żądania dotyczącego wydania tekstu jednolitego pozwolenia.

Pomimo tego, iż zmiany wprowadzone w zakładzie nie miały charakteru istotnego, to jednak w związku z treścią obecnego wniosku, jak również w związku z ustaleniami dokonanymi w trakcie wizji terenowej przeprowadzonej w dniu 31.03.2017 r., zaistniała potrzeba przeredagowania zapisów zawartych w następujących punktach pozwolenia zintegrowanego:

- 1) W punkcie I – „Lokalizacja instalacji” – przeredagowano zapisy dotyczące oznaczenia działek, na których zlokalizowany jest instalacja IPPC, a także wprowadzono zapis wskazujący, że zakład położony jest obecnie w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Zalewu Koronowskiego oraz doprecyzowano zapisy dotyczące zagospodarowania terenów występujących w najbliższym sąsiedztwie zakładu.
- 2) W punkcie II – „Rodzaj prowadzonej działalności oraz rodzaj i parametry instalacji istotne z punktu widzenia przeciwdziałania zanieczyszczeniom”, wykreślono zapis mówiący o wytwarzaniu w zakładzie produktów stanowiących: pustaki do przewodów dymowych, pustaki stropowe oraz kształtki nadprożowe. Powyższe wynikało z faktu, iż zgodnie z oświadczeniem wnioskodawcy tego rodzaju produkty nie są już obecnie wytwarzane. Co istotne, w trakcie wizji terenowej przeprowadzonej w dniu 31.03.2017 r. ustalono, że w w/w punkcie należy dopisać – jako nowy rodzaj wytwarzanego produktu – pustaki do przewodów wentylacyjnych. Skorygowano zapisy dotyczące instalacji technologicznych oraz instalacji pomocniczych eksploatowanych w zakładzie – w szczególności wykreślono zapis wskazujący, iż elementem instalacji IPPC jest zakładowe ujęcie wód podziemnych. Powyższe wynikało z faktu, iż zgodnie z obecnym wnioskiem zakład zaprzestał pobierania wody z istniejącego ujęcia wód podziemnych, w związku z podłączeniem zakładu do gminnej sieci wodociągowej.

Zmieniono również zapisy zawarte w w/w punkcie pozwolenia zintegrowanego, a dotyczące przebiegu poszczególnych faz procesu technologicznego – zapisy te skrócono (okrojono), zgodnie z obecnym wnioskiem strony. Podkreślić należy jednak, że pomimo zmiany w/w zapisów – przebieg procesu technologicznego nie uległ zmianom w stosunku do stanu uregulowanego już uprzednio w pozwoleniu zintegrowanym.

- 3) Zmieniono zapisy zawarte w punkcie III.1., w którym ustalono warunki w zakresie wprowadzania gazów i pyłów do powietrza z emitorów instalacji IPPC. Potrzeba zmiany w/w zapisów wynikała z faktu, iż – jak wskazano już powyżej – w zakładzie wyłączono z eksploatacji silos magazynowy pyłów, których dotychczas stanowił zorganizowane źródło emisji gazów i pyłów do atmosfery i oznaczony był jako emitor nr E-2.

W związku z powyższym, na chwilę obecną głównym źródłem emisji do powietrza eksploatowanym na terenie zakładu jest piec ceramiczny tunelowy opalany węglem kamiennym, współpracujący z rusztowymi podgrzewaczami powietrza o mocy cieplnej 1200 kW każdy i kotłem grzewczym typu RUMIA o mocy cieplnej 900 kW (emitor E-1).

Oprócz tego źródłem emisji zorganizowanej jest również kotłownia olejowa wyposażona w dwa kotły grzewcze o łącznej mocy 667 kW, zaopatrzone w palniki zasilane olejem opałowym lekkim (instalacja pomocnicza). Kotły te pracują na potrzeby c.o. i c.w.u. W/w kotłownia nie wymaga jednak uwzględnienia w niniejszym pozwoleniu, z uwagi na niewielką moc – zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 02.07.2010 r. w sprawie przypadków, w których wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza z instalacji nie wymaga pozwolenia /Dz. U. Nr 130, poz. 881/. Co istotne, w/w kotłownia została potraktowana przez wnioskodawcę jako instalacja pomocnicza w stosunku do instalacji IPPC. A ponadto, wniosek strony nie dotyczył objęcia w/w instalacji niniejszym pozwoleniem.

W przedłożonym przy wniosku z dnia 28.02.2017 r. opracowaniu zastrzeżono, że wielkości emisji pyłów i gazów do powietrza atmosferycznego dla emitora E-1 – pieca tunelowego ze stacją cieplną – przyjęto zgodnie z posiadanym dotychczas przez spółkę Cegielnia Stopka Sp. z o.o. pozwoleniem zintegrowanym, z uwagi na fakt, iż nie zaszyły w odniesieniu do przedmiotowego źródła żadne zmiany techniczne i technologiczne, mogące wpłynąć na zmianę wielkości emisji. Wnioskujący zastrzegł również, że w ramach przedłożonego opracowania uwzględniono też wielkości emisji dla kotłów grzewczych olejowych (nie są one przedmiotem niniejszego pozwolenia), z uwagi na konieczność uwzględnienia emisji z tych źródeł, w obliczeniach rozprzestrzeniania substancji w powietrzu dla przedstawienia łącznego oddziaływania. Wielkości emisji z w/w kotłów wnioskujący przyjął na podstawie wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego wykonanego w roku 2011.

A zatem, z przedstawionych danych wynikało, że emisja maksymalna dopuszczalna z emitora E-1 nie ulegnie zmianie i będzie się kształtowała na takim samym poziomie, jaki był już dotychczas ustalony w treści pozwolenia zintegrowanego. Zmianie uległa natomiast wielkość emisji łącznej rocznej – z całego zakładu (wyrażonej w Mg/rok). W szczególności zmniejszeniu uległy wielkości emisji pyłu ogółem (z wartości 65,858 Mg/rok do wartości 65,700 Mg/rok) i pyłu zawieszonego PM10 (z wartości 46,698 Mg/rok do wartości 46,603 Mg/rok), co wynikało w szczególności z faktu wyłączenia z eksploatacji silosa magazynowego pyłów, który był źródłem emisji tego rodzaju zanieczyszczeń.

Skorygowane dane w w/w zakresie, dotyczące zarówno emisji maksymalnej dopuszczalnej z emitora E-1, jak też emisji rocznej z całej instalacji IPPC w skali roku, ujęto w punkcie III.1.2. niniejszej decyzji.

W związku z opisanymi powyżej zmianami, w przedłożonym wraz z wnioskiem z dnia 28.02.2017 r. opracowaniu zawarto również nowe (aktualne) wyniki obliczeń przewidywanego oddziaływania rozpatrywanej instalacji na stan jakości powietrza (rozprzestrzenienia się zanieczyszczeń w powietrzu) spowodowanego emisją gazów i pyłów ze źródeł działających obecnie w ramach instalacji IPPC na terenie zakładu spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o. Obliczenia te zostały wykonane zgodnie z metodyką referencyjną określoną w załączniku nr 3 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26.01.2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. Nr 16, poz. 87/.

Zgodnie z przedłożonym opracowaniem, do obliczeń rozprzestrzeniania substancji w powietrzu, przyjęto maksymalną emisję określoną dla tej fazy procesu, w której w ciągu 1 godziny może być emitowana największa masa substancji. Z uwagi na fakt, iż w odległości mniejszej niż 10h najwyższego emitora występują wyższe niż parterowe budynki mieszkalne, obliczenia wykonano na poziomie ziemi $z=0$ m oraz na wysokości zabudowy $z=6$ m.

Otrzymane wyniki zostały porównane z wartościami odniesienia określonymi w w/w rozporządzeniu, dla emitowanych substancji. Z kolei wyniki obliczeń wielkości emisji średniorocznej dla pyłu PM 2,5 porównano z wartościami dopuszczalnymi określonymi

w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24.08.2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu /Dz. U. z 2012 r., poz. 1031/. W obliczeniach uwzględniono aktualne tło zanieczyszczeń określone przez WIOŚ w Bydgoszczy.

Wyniki wszystkich w/w obliczeń wykazały, że po dokonaniu w zakładzie opisanych powyżej zmian w zakresie eksploatowanych źródeł emisji – emisja gazów i pyłów z rozpatrywanej instalacji IPPC nadal dotrzymuje warunki obowiązujące w zakresie ochrony powietrza, określone zarówno w ustawie z dnia 27.04.2001 r. Prawo ochrony środowiska (w szczególności przepisy art. 141 i art. 144 tejże ustawy), jak też określone w obu wskazanych powyżej rozporządzeniach Ministra Środowiska.

Podkreślić należy, że eksploatowane na terenie zakładu spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o. główne źródło emisji, tj. piec tunelowy współpracujący ze stacją cieplną (emitor E-1) nie podlega pod przepisy dotyczące standardów emisyjnych, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 04.11.2014 r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów /Dz. U. z 2014 r., poz. 1546/, co wynika ze zwolnienia określone w § 5 ust. 1 pkt 1) w/w rozporządzenia. Powyższe wynika w szczególności z faktu, iż w/w piec tunelowy traktowany jest jako instalacja spalania paliw w celu wytworzenia energii i stanowi „źródło”, w którym produkty spalania są wykorzystywane bezpośrednio w procesach wytwórczych, w tym w szczególności: bezpośrednio do ogrzewania, suszenia lub innej obróbki przedmiotów lub materiałów – produkcja wyrobów ceramicznych.

W związku z powyższym, emisja dopuszczalna dla w/w źródła została wyrażona w jednostkach [kg/h], zgodnie z zasadą określoną w art. 222 ust. 1 ustawy Prawo Ochrony Środowiska, który stanowi, że w razie braku standardów emisyjnych i dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu ilości gazów lub pyłów dopuszczonych do wprowadzania do powietrza ustala się na poziomie niepowodującym przekroczeń wartości odniesienia substancji w powietrzu.

Mając na uwadze powyższe informacje, zgodnie z art. 202, ust.1 ustawy POŚ, określono w niniejszym pozwoleniu wielkość dopuszczalnej emisji gazów i pyłów do powietrza z emitora E-1 (instalacja IPPC) w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji.

Warunki emisji dopuszczalnej z w/w emitora ustalono zgodnie z dyspozycją art. 188 ust. 2 pkt 2) oraz art. 224 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska. Podkreślić należy, że w niniejszej decyzji określono wielkości emisji dla wszystkich rodzajów gazów i pyłów, które są wprowadzane do powietrza z instalacji IPPC, niezależnie od tego czy ich emisja powoduje przekroczenie 10% dopuszczalnych poziomów substancji w powietrzu albo 10% wartości odniesienia, czy też nie – z uwagi na zapisy art. 202 ust. 2 ustawy POŚ.

W przedmiotowej sprawie nie znajduje zastosowania przepis art. 225 ustawy Prawo ochrony środowiska, który w ust. 1 stanowi co następuje:

„Na obszarze, na którym zostały przekroczone standardy jakości powietrza, wyznaczonym w ocenie poziomów substancji w powietrzu, o której mowa w art. 89, przeprowadzonej przez wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska, wydanie pozwolenia na wprowadzanie do powietrza substancji, dla której standard jakości powietrza został przekroczony, z nowo budowanej instalacji lub zmienianej w sposób istotny, jest możliwe, jeżeli zostanie zapewniona odpowiednia redukcja ilości tej substancji wprowadzanej do powietrza z innych instalacji usytuowanych na obszarze gminy, w której planowana jest budowa nowej instalacji lub dokonanie istotnej zmiany instalacji.”

Powyższe wynika z faktu, iż w/w przepis dotyczy wyłącznie instalacji nowych lub w sposób istotny zmienianych. Jak wskazano już powyżej, opisany we wniosku zakład spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o. jest zakładem istniejącym, a wprowadzone w nim zmiany nie mają charakteru zmiany istotnej w rozumieniu art. 214 ust. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska.

4) Zmieniono zapisy zawarte w punkcie III.2. w treści pozwolenia zintegrowanego, w którym ustalono warunki dotyczące sposobów postępowania oraz sposobów magazynowania odpadów wytwarzanych w związku z eksploatacją instalacji IPPC. Potrzeba zmiany zapisów zawartych w tym punkcie pozwolenia wynikała m.in. z konieczności uwzględnienia w nim dodatkowych informacji dotyczących „charakteru i składu wytwarzanych odpadów” – zgodnie z aktualnym wymogiem wynikającym z brzmienia art. 188 ust. 2b ppkt 2) ustawy Prawo Ochrony Środowiska. Ponadto – jak wynika z przedstawionego wniosku – prowadzący instalację dokonał analizy rodzajów oraz ilości odpadów wytwarzanych w ramach instalacji

IPPC. W związku z powyższym zgłoszono żądanie wykreślenia z treści pozwolenia odpadów o kodzie 16 02 15* (uznając, że odpady takie nie powstają w ramach instalacji), a ponadto wnioskujący zmienił i zaproponował nowe ilości maksymalne niektórych rodzajów wytwarzanych odpadów. Nie wprowadzono nowych rodzajów wytwarzanych odpadów.

Z przedstawionych w obecnym wniosku informacji wynikało, że instalacja IPPC objęta zmienianym pozwoleniem zintegrowanym, jest źródłem wytwarzania odpadów niebezpiecznych (w łącznej ilości 1,1 Mg/rok) oraz odpadów innych niż niebezpieczne (w łącznej ilości ca 4127 Mg/rok). A zatem zgodnie z brzmieniem art. 180a oraz art. 202 ust. 4 ustawy POŚ, konieczne jest uregulowanie kwestii dotyczącej wytwarzania w/w odpadów w ramach niniejszego pozwolenia. Wnioskujący zastrzegł, że wszystkie wymienione we wniosku odpady powstają w czasie normalnej pracy instalacji. Podane roczne ilości odpadów uwzględniają sytuacje związane z remontami oraz konserwacją instalacji.

W przedłożonym wniosku zawarto również pozostałe informacje wymagane przepisami prawa, a dotyczące miejsc i sposobów magazynowania wytwarzanych odpadów, a także sposobów ich dalszego zagospodarowania. W treści złożonego wniosku zawarto oświadczenie zgodnie z którym, gospodarowanie odpadami odbywało się będzie zgodnie z obowiązującymi przepisami, m.in. ustawą z dnia 14.12.2012 r. o odpadach oraz aktami wykonawczymi do niej. Wnioskujący wskazał, że wszystkie wytwarzane odpady będą selektywnie magazynowane w sposób zabezpieczający środowisko przed ich negatywnym wpływem na środowisko. Odpady w zależności od ich rodzaju, magazynowane będą luzem lub w pojemnikach magazynowych wykonanych z materiałów odpornych na działanie składników w nich zawartych, które dobrane będą z uwzględnieniem właściwości fizycznych i chemicznych odpadów oraz zagrożenia, jakie mogą one powodować.

Istotnym jest, że w ramach niniejszej decyzji skorygowano również dotychczasowe zapisy dotyczące dalszego zagospodarowania wytwarzanych w zakładzie odpadów. Powyższe wynikało m.in. z faktu, iż w styczniu 2013 r. weszła w życie nowa ustawa z dnia 14.12.2012 r. o odpadach, która zniósła metody odzysku odpadów określone dotychczas symbolami R-14 i R-15. Podkreślić należy, że tego rodzaju metody były wskazane w dotychczasowej treści pozwolenia zintegrowanego. A zatem niezbędne stało się dostosowanie zapisów pozwolenia do obowiązujących obecnie przepisów prawa.

W przedstawionym wniosku wskazano, że część z wytwarzanych odpadów przewidziana jest do zagospodarowania poprzez ich przekazywanie odbiorcom indywidualnym do wykorzystania na własne potrzeby. W/w możliwość dotyczyła odpadów o kodach: ex 10 01 01, 10 12 08, 10 12 10, 15 01 01, 15 01 03 i 17 04 05. Takie postępowanie z w/w odpadami jest dozwolone – zgodnie z art. 27 ust. 9 ustawy z dnia 14.12.2012 r. o odpadach, a także w oparciu o rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 10.11.2015 r. w sprawie listy rodzajów odpadów, które osoby fizyczne lub jednostki organizacyjne niebędące przedsiębiorcami mogą poddawać odzyskowi na potrzeby własne, oraz dopuszczalnych metod ich odzysku /Dz. U. z 2016 r., poz. 93/. Stąd też stosowne informacje w w/w zakresie uwzględniono w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji.

Istotnym jest, że w przedłożonym wraz z wnioskiem z dnia 28.02.2017 r. opracowaniu, zawarto również informacje dotyczące podejmowanych przez spółkę Cegielnia Stopka Sp. z o.o. działań, w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów lub ograniczania ilości odpadów i ich negatywnego oddziaływania na środowisko – zgodnie z wymogiem określonym w art. 184 ust. 2b pkt 4) ustawy Prawo ochrony środowiska.

Stosowne informacje w w/w zakresie, uzyskane ze strony wnioskodawcy ujęto również w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji, w treści zmienionego punktu III.2. – na podstawie dyspozycji określonej w art. 188 ust. 2b pkt 4) ustawy Prawo Ochrony Środowiska.

- 5) Istotnym jest, że spółka Cegielnia Stopka Sp. z o.o. na terenie zakładu w m. Okole 28 prowadzi również przetwarzanie (odzysk) odpadów innych niż niebezpieczne. Stosowne zapisy dotyczące w/w działalności zawarte były dotychczas w punkcie III.3. pozwolenia zintegrowanego.

Aktualne przepisy zawarte w art. 45 ust. 5 – 9 ustawy z dnia 14.12.2012 r. o odpadach /tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 1987/ wskazują, że wytwórca odpadów, który prowadzi przetwarzanie odpadów, może być zwolniony z obowiązku uzyskania odrębnego zezwolenia na prowadzenie tej działalności, jeżeli posiada pozwolenie na wytwarzanie odpadów. W takiej

sytuacji, wytwórca odpadów, we wniosku o wydanie pozwolenia na wytwarzanie odpadów jest obowiązany uwzględnić wymagania przewidziane dla wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów. Z kolei właściwy organ, wydając pozwolenie na wytwarzanie odpadów, uwzględnia wymagania przewidziane dla zezwolenia na przetwarzanie odpadów. Pozwolenie na wytwarzanie odpadów, o którym mowa powyżej, wydaje organ właściwy do wydania zezwolenia na przetwarzanie odpadów. Pozwolenie na wytwarzanie odpadów, o którym mowa powyżej, jest wówczas jednocześnie odpowiednio zezwoleniem na przetwarzanie odpadów. Art. 45 ust. 9 w/w ustawy zastrzega, że jeśli pozwolenie zintegrowane obejmuje przetwarzanie odpadów, to przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio.

Biorąc pod uwagę powyższe w opracowaniu dołączonym do wniosku z dnia 28.02.2017 r. szczegółowo opisano sposób i zakres prowadzonej działalności w zakresie przetwarzania odpadów. W tym zakresie wniosek spełniał wymogi określone w art. 42 ust. 2 wymienionej powyżej ustawy o odpadach.

Z całości informacji zawartych w złożonym wniosku, jak też późniejszych ustaleń w tej sprawie wynikało, że zapisy zawarte w punkcie III.3. w rozstrzygnięciu pozwolenia zintegrowanego, a dotyczące prowadzenia odzysku odpadów, również wymagały skorygowania, z uwagi na:

- a. Konieczność dostosowania nomenklatury zawartej w tym punkcie w pozwoleniu, do aktualnie obowiązujących przepisów ustawy z dnia 14.12.2012 r. o odpadach poprzez posługiwanie się pojęciem „przetwarzania” odpadów.
- b. Konieczność uzupełnienia danych zawartych w w/w punkcie pozwolenia, poprzez podanie informacji na temat rodzajów i ilości odpadów wytwarzanych w związku z prowadzonym procesem przetwarzania odpadów, a także miejsc i sposobu ich magazynowania po wytworzeniu oraz sposobu ich dalszego zagospodarowania – w związku z wymogiem określonym w art. 42 ust. 2 pkt 3) w ustawie z dnia 14.12.2012 r. o odpadach.
- c. Konieczność korekty zapisów dotyczących opisu realizowanych metod przetwarzania (odzysku) odpadów oraz ich oznaczenia. Korekta ta obejmowała w szczególności właściwe oznakowanie realizowanych metod odzysku odpadów, w związku z faktem, że w styczniu 2013 r. weszła w życie nowa ustawa z dnia 14.12.2012 r. o odpadach, i aktualnie nie istnieją już metody odzysku odpadów określone symbolami R-14 i R-15, które dotychczas były ujawnione w pozwoleniu.
- d. Konieczność korekty zapisów w zakresie wskazania miejsc i sposobów magazynowania odpadów przeznaczonych do przetwarzania (odzysku). Powyższe wynikało m.in. z faktu, iż na terenie zakładu zlikwidowany został silos, w którym dotychczas magazynowane były odpady o kodach 10 01 02 i 10 01 17.

Ponadto, z informacji zawartych w opracowaniu dołączonym do wniosku z dnia 28.02.2017 r. wynikało, że potrzeba zmiany zapisów zawartych w punkcie III.3. w pozwoleniu zintegrowanym związana jest również z:

- e. Zmianą ilości niektórych rodzajów odpadów dopuszczonych do przetwarzania (odzysku) w ramach dotychczasowego pozwolenia (tzn. zmniejszono ilości w jakich będą przetwarzane odpady o kodach: 03 01 05, 03 03 07, 10 01 01 i 10 01 80).
- f. Wnioskujący zgłosił żądanie, aby w treści pozwolenia uwzględnić jeden dodatkowy kod odpadów przewidzianych do przetwarzania w ramach instalacji IPPC – tj. 03 03 99, który dotychczas nie był ujęty w pozwoleniu.

Na podstawie całości informacji uzyskanych ze strony wnioskodawcy, w ramach postępowania prowadzonego w tej sprawie, odpowiednio przereformowano treść punktu III.3. w pozwoleniu zintegrowanym, w którym ustalono warunki prowadzenia przetwarzania odpadów, zgodnie z obowiązującymi obecnie przepisami.

W tym miejscu należy wskazać, że jako jeden z rodzajów odpadów przewidzianych do przetwarzania, wskazano we wniosku odpady o kodzie 10 12 08 (tj. wybrakowane wyroby ceramiczne, cegły, kafle i ceramika budowlana (po przeróbce termicznej)). Przy czym wnioskujący zastrzegł, że odpady te – wprowadzane do procesu odzysku – będą pochodziły wyłącznie od podmiotów zewnętrznych.

Istotnym jest jednak, że zakład – cegielnia, produkuje wyroby ceramiczne za pomocą wypalania, a w ramach prowadzonych działań również powstają m.in. wyroby wybrakowane

(np. ukruszone lub stłuczone cegły), które – zgodnie z wnioskiem – są zawracane do procesu. Z treści przedłożonego wniosku wynikało jednak, że wnioskujący nie traktuje w/w wyrobów wybrakowanych (wytworzonych w ramach instalacji IPPC i zawracanych do procesu) jako odpadów o kodzie 10 12 08, uznając, że nie występuje w tym przypadku „kryterium pozbycia się”, o którym mowa w definicji odpadu zawartej w art. 3 w ustawie z 14.12.2012 r. o odpadach /tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 1987/. Wnioskujący wskazywał, że w/w materiały są wytwarzane w ramach danego procesu technologicznego (tj. produkcja wyrobów ceramicznych) i w ramach tego samego procesu są ponownie wykorzystywane. A zatem nie następuje tu faza „pozbycia się”, materiały te nie „wychodzą” w żadnym momencie poza proces technologiczny, stąd też w/w materiały na żadnym etapie nie stają się odpadem. W związku z powyższym – w przypadku ich ponownego wprowadzania do procesu technologicznego, nie można mówić o przetwarzaniu odpadów.

Biorąc pod uwagę całość w/w ustaleń, stwierdzono, że jedynie materiały w postaci wybrakowanych wyrobów przyjmowane od podmiotów zewnętrznych i wprowadzane do procesu technologicznego, będą miały status odpadu o kodzie 10 12 08, a ich wykorzystanie w procesie technologicznym będzie traktowane jako przetwarzanie odpadów. Takim samym kodem będą oznaczone odpady wytworzone w ramach instalacji IPPC, w postaci wybrakowanych wyrobów, które będą przekazywane podmiotom zewnętrznym do dalszego zagospodarowania. Jednakże takie same materiały wytworzone w ramach instalacji IPPC prowadzonej przez spółkę Cegielnia Stopka Sp. z o.o. i zawrócone do procesu technologicznego (tj. wykorzystywane przez zakład we własnym zakresie) – nie stanowią odpadu (zgodnie z definicją zawartą w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy o odpadach), stąd też ich wprowadzanie do procesu technologicznego nie podlega regulacjom ustawy o odpadach.

Nieco inaczej kształtuje się jednak sytuacja w odniesieniu do powstających również w zakładzie materiałów w postaci żużli i pyłów, które powstają w procesie spalania węgla na potrzeby opalania pieca tunelowego w Cegielni. W tym wypadku wnioskujący uznał te materiały za odpady wytworzone w ramach instalacji IPPC, przypisując im kody 10 01 01 i 10 12 10. Co istotne, wskazane odpady również są zawracane do procesu i dodawane jako domieszka do masy formierczej. Powyższą kwalifikację w/w materiałów wnioskujący uzasadnił tym, że jakkolwiek żużle i pyły powstają w ramach tej samej instalacji, to jednak powstają one w innym procesie (tj. procesie spalania paliwa), aniżeli proces główny, w którym są docelowo wykorzystane (tj. proces produkcji wyrobów ceramicznych). Wnioskujący uznał to za wystarczającą przesłankę do tego, żeby traktować żużle i pyły inaczej, aniżeli wybrakowane wyroby i w tym wypadku uznać je jednak za odpad.

Po szczegółowym przeanalizowaniu obowiązujących przepisów prawa, a także w oparciu o stanowisko ekspertów z programu prawniczego LEX (nr QA 852512), stwierdzono, że stanowisko wnioskodawcy jest uzasadnione.

Stąd też odpowiednio zredagowano treść punktów III.2. i III.3. w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji, w których określono zarówno rodzaj i ilości odpadów wytwarzanych oraz metody ich dalszego zagospodarowania; jak też rodzaje i ilości odpadów przewidzianych do przetwarzania, a także ich pochodzenie.

- 6) Instalacja IPPC eksploatowana na terenie zakładu spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o. z siedzibą w m. Okole 28, gm. Koronowo, jest również źródłem hałasu. Szczegółowe warunki w zakresie źródeł hałasu oraz dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zostały ujęte w punkcie III.4. w pozwoleniu zintegrowanym.

W ramach niniejszego postępowania również zmieniono zapisy zawarte w w/w punkcie pozwolenia zintegrowanego. Podkreślić należy jednak, że wprowadzone zmiany miały charakter wyłącznie porządkowy i związane były z koniecznością dostosowania zapisów zawartych w pozwoleniu, do obowiązujących obecnie przepisów prawa. Co istotne, w opracowaniu przedłożonym przy rozpatrywaniu obecnie wniosku z dnia 28.02.2017 r., na str. 65 w punkcie 8.4.6. wnioskujący zastrzegł, że „w stosunku do aktualnie obowiązującego pozwolenia nie nastąpiły zmiany w zakresie źródeł hałasu”.

W związku z powyższym, w ramach niniejszej decyzji przeredagowano jedynie zapisy zawarte w punkcie III.4., dostosowując je m.in. do aktualnego wniosku strony.

Podkreślić należy, że treści złożonego wniosku wynikało, że stan akustyczny wokół zakładu Cegielnia Stopka Sp. z o.o. został oceniony na podstawie pomiarów bezpośrednich.

wykonanych dnia 10.06.2015 roku. Pomiary przeprowadzono w porze dnia i porze nocy w dwóch punktach referencyjnych (P1, P2), zlokalizowanych na wysokości 4,0 m n.p.t. Wnioskujący wskazywał, że podczas wykonywania pomiarów aktywne były wszystkie źródła hałasu zlokalizowane na terenie Cegielnia Stopka Sp. z o.o. Rzeczne pomiary wykazały brak przekroczeń dopuszczalnych wartości poziomów dźwięku (równoważnych, oznaczanych L_{Aeq}) w środowisku dla pory dziennej (wartość dopuszczalna 55 dB i 50 dB) i pory nocnej (wartość dopuszczalna 45 dB i 40 dB), sprecyzowanych w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14.06.2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku /Dz. U. z 2014 r., poz. 112/.

Zgodnie z art. 211 ust. 6 pkt 6) ustawy Prawo ochrony środowiska w niniejszym pozwoleniu określono dopuszczalny poziom hałasu emitowanego poza granice instalacji na tereny najbliższej zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego.

- 7) Jak wskazano już powyżej, z treści obecnego wniosku wynikało, że aktualnie w zakładzie nastąpiły pewne zmiany w zakresie gospodarki wodno-ściekowej. W związku z powyższym zaistniała konieczność zmiany zapisów zawartych w punkcie III.5. pozwolenia zintegrowanego zatytułowanego „*Odprowadzanie ścieków*” oraz w punkcie III.6. pozwolenia, który zatytułowany jest „*Pobór wód z instalacji IPPC*”.

W obowiązującej dotychczas treści pozwolenia zintegrowanego, jako jeden z elementów instalacji IPPC wskazane było ujęcie wód podziemnych (wraz ze Stacją Uzdatniania Wody) ze studni wierconej nr 1 o głębokości 62 m i zatwierdzonych zasobach eksploatacyjnych $Q = 20,3 \text{ m}^3/\text{h}$ w utworach czwartorzędowych. Zgodnie z dotychczasową treścią pozwolenia, z w/w ujęcia pobierano wody zarówno na cele technologiczne, jak też cele socjalno – bytowe.

W związku z powyższym, w ramach decyzji Starosty Bydgoskiego z dnia 08.04.2011 r. znak: OŚ-VII.6222.1.2011 (zmieniającej pierwotne pozwolenie zintegrowane z 2007 roku) ujęto w treści tegoż pozwolenia, warunki poboru wód ustalone jak dla pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód z w/w ujęcia, na potrzeby instalacji IPPC. W/w pozwolenie udzielono na zasadach określonych w obowiązujących wówczas przepisach – w tym ustawie z dnia 18.07.2001 r. Prawo wodne. Powyższe było zgodne z brzmieniem art. 202 ust. 1 ustawy POŚ, który stanowi, że *„jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, w pozwoleniu zintegrowanym ustala się warunki emisji na zasadach określonych dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2-4, oraz pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód, bez zalecania jakiejkolwiek techniki czy technologii.”*

Istotnym jest jednak, że z treści obecnie złożonego wniosku wynikało, że aktualnie – w związku z podłączeniem zakładu do gminnej sieci wodociągowej, istniejące na terenie zakładu ujęcie wód podziemnych wraz ze stacją uzdatniania wody nie stanowi już elementu instalacji IPPC, a woda z tego ujęcia nie jest już pobierana na potrzeby instalacji.

Aktualnie, źródłem zaopatrzenia Cegielni Stopka Sp. z o.o. w wodę zarówno na cele technologiczne oraz na potrzeby socjalno-bytowe, jest gminna sieć wodociągowa. W związku z powyższym stwierdzono, że konieczne jest wykreślenie z treści pozwolenia dotychczasowych zapisów mówiących o udzieleniu pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód.

W tym zakresie należy się odwołać do treści art. 202 ust. 6 ustawy Prawo ochrony środowiska, który stanowi jednoznacznie, że *„w pozwoleniu zintegrowanym ustala się także, na zasadach określonych w ustawie z dnia 18.07.2001 r. - Prawo wodne, warunki poboru wód powierzchniowych lub podziemnych, jeżeli wody te są pobierane wyłącznie na potrzeby instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego.”* Natomiast w sytuacji, gdy wody podziemne nie są pobierane na potrzeby instalacji IPPC, wówczas zastosowanie znajduje przepis art. 211 ust. 6 pkt 8 ustawy POŚ, zgodnie z którym wówczas w pozwoleniu określa się jedynie ilość wykorzystywanej wody.

W treści opracowania załączonego do wniosku z dnia 28.02.2017 r. wnioskujący zaproponował nowe – proponowane do ujęcia w pozwoleniu – ilości wody, wykorzystywanej na cele: socjalno-bytowe, na cele technologiczne oraz zapotrzebowanie łączne. Ilości te ujęto w punkcie III.6. w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji.

Podkreślić należy, że ilości pobieranej aktualnie w zakładzie wody, są niższe aniżeli ilość i, które były dotychczas określone w pozwoleniu zintegrowanym. Powyższe wynika z wprowadzonych w zakładzie zmian technologicznych i organizacyjnych. W związku z

zaprzestaniem poboru wody podziemnej na cele technologiczne i socjalno-bytowe zakładu, zaprzestano eksploatacji instalacji uzdatniania wody, albowiem dostarczana wodociągiem gminnym do zakładu woda jest wodą uzdatnioną. W związku z powyższym ilość wykorzystywanej przez Cegielię Stopka Sp. z o.o. wody, została pomniejszona o wodę wykorzystywaną dotychczas w procesie płukania filtrów i stabilizacji złoża. Ponadto na zmniejszenia zapotrzebowania na wodę wpłynęła również wymiana dotychczas eksploatowanej pompy próżniowej chłodzonej wodą, na pompę próżniową chłodzoną olejem. W wyniku tych zmian w zakładzie zaprzestano również wytwarzania ścieków w postaci wód popłucznych z płukania złożeń odżelaziaczy ze stacji uzdatniania wody oraz ścieków technologicznych z chłodzenia pompy.

Aktualnie na terenie zakładu są zatem wytwarzane tylko dwa rodzaje ścieków – tj. ścieki socjalno – bytowe, które kierowane są systemem kanalizacji do bezodpływowego zbiornika wybieralnego, który powstał w wyniku wyłączenia z eksploatacji biologicznej oczyszczalni ścieków. Aktualnie studzienka na wylocie ścieków z oczyszczalni jest nieczynna i urządzenia oczyszczalni pełnią funkcję zbiorników wybieralnych na nieczystości płynne, skąd są okresowo usuwane przez uprawnione podmioty.

Drugim rodzajem wytwarzanych ścieków są wody opadowe i roztopowe z terenu całego Zakładu, które są odprowadzane ogólnozakładową siecią kanalizacji deszczowej, z dachów budynków oraz placów i dróg poprzez wpusty uliczne i dachowe, kierowane są do osadnika sedymentacyjnego (piaskownika), a następnie poprzez separator substancji ropopochodnych do rowu melioracyjnego uchodzącego do rzeki Brdy. Wnioskujący podkreślił w złożonym opracowaniu, że ilość wytwarzanych wód opadowych i roztopowych odprowadzanych z terenów utwardzonych zakładu, pozostanie bez zmian w stosunku do dotychczasowych warunków pozwolenia.

W związku z powyższymi zmianami przededagowano zapisy zawarte w punkcie III.5. pozwolenia zintegrowanego, w zakresie „Odprowadzanie ścieków”. Istotnym jest, że przepis art. 202 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska stanowi, że *„jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, w pozwoleniu zintegrowanym ustala się warunki emisji na zasadach określonych dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2-4, oraz pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód, bez zalecania jakiegokolwiek techniki czy technologii.”*. Z kolei przepis art. 181 ust. 1 pkt 3) w/w ustawy stanowi, że *„organ ochrony środowiska może udzielić pozwolenia (...) wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi”*.

W tym zakresie należy powołać przepis art. 122 ust. 1 pkt 1) ustawy Prawo wodne, który stanowi, że jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, pozwolenie wodnoprawne jest wymagane m.in. na szczególne korzystanie z wód. Z kolei przepis art. 37 ust. 2 w/w ustawy wskazuje, że szczególnym korzystaniem z wód jest korzystanie wykraczające poza korzystanie powszechne lub zwykłe, obejmujące m.in. wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi. Podkreślić należy również, że zgodnie z brzmieniem art. 31 ust. 5 w/w ustawy, przez wprowadzanie ścieków do ziemi rozumie się także wprowadzanie ścieków do urządzeń wodnych, z wyjątkiem kanałów oraz zbiorników, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 1 lit. c.

W związku z powyższym, w punkcie III.5. niniejszej decyzji ustalono warunki odprowadzania wód opadowych i roztopowych do rowu melioracji szczegółowych, na zasadach ustalonych dla pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi; z wymogami dla pozwolenia wodnoprawnego w tym zakresie, określonymi w przepisach ustawy z dnia 18.07.2001 r. Prawo wodne.

Istotnym jest, że w treści opracowania załączonego do wniosku z dnia 28.02.2017 r. wnioskujący wskazał również pierwotnie, że w zakładzie wytwarzane są również ścieki z myjni samochodowej, powstające w wyniku mycia zakładowych środków transportu. Zgodnie z zamierzeniem wnioskodawcy, ścieki te po podczyszczeniu w osadniku błota oraz oddzielaczu tłuszczu, gromadzone miały być w szczelnym zbiorniku bezodpływowym i usuwane przez uprawnione podmioty. Podkreślić należy jednak, że swoje wskazanie w w/w zakresie wnioskujący skorygował w swoim piśmie z dnia 21.04.2017 r., w którym zawarto informacje, zgodnie z którą *„na terenie Cegielni Stopka Sp. z o.o. nie będą prowadzone procesy mycia pojazdów, będą one realizowane poza zakładem”*. W związku z powyższym tego rodzaju ścieki nie zostały również uwzględnione w treści niniejszej decyzji.

- 8) W punkcie IV w treści pozwolenia, zatytułowanym „*Rodzaj i ilość wykorzystywanej energii, materiałów surowców i paliw*”, zmieniono ilości niektórych rodzajów stosowanych surowców – w związku z obecnym wnioskiem strony. W szczególności zmniejszono ilości stosowanych mieszanek popiołowo-żużlowych, żużli paleniskowych, trocin, wiórów, ścieków i drewna, mechanicznie wydzielonych odrzutów z przeróbki makulatury i tektury oraz węgla, a w zamian zwiększono ilości stosowanych w zakładzie materiałów pozostałych (tj. w tym odpady włókna szklanego, nierozwłóknionej lawy, resztek wełny mineralnej, gruzu ceglanego i in.).
- 9) Zgodnie z obecnym żądaniem wnioskodawcy przeredagowano również zapisy zawarte w punkcie V pozwolenia zintegrowanego, który dotyczy „*Sposobów zapewnienia efektywnego wykorzystania energii*”. Konieczność zawarcia w/w informacji w pozwoleniu zintegrowanym wynika z treści art. 211 ust. 6 pkt 11) ustawy Prawo ochrony środowiska. Do w/w kwestii odniósł się wnioskujący w punkcie X opracowania dołączonego do wniosku z dnia 28.02.2017 r., w którym zawarto analizę spełniania przez instalację IPPC wymogów BAT. Analizę tą przeprowadzono w oparciu o zalecenia wynikające z najlepszych dostępnych technik, które zostały określone w materiałach referencyjnych pt. „*Reference Document on Best Available Techniques in the Ceramic Manufacturing Industry – August 2007*” (Produkcja wyrobów ceramicznych). Z przedstawionych analiz wynikało, że instalacja IPPC objęta złożonym wnioskiem, spełnia wymagania określone w BREF-ie w zakresie racjonalnego zużycia energii. Stąd też informacje podane przez wnioskodawcę, a dotyczące aktualnych działań realizowanych w zakładzie właśnie w zakresie racjonalnego zużycia energii, ujęto w punkcie V niniejszej decyzji.
- 10) Rozszerzono dotychczasowe zapisy zawarte w punkcie VI w treści pozwolenia zintegrowanego, który zatytułowany był „*Warunki eksploatacyjne instalacji odbiegające od normalnych*”. Informacje te zostały zawarte pierwotnie w pozwoleniu, zgodnie z dyspozycją art. 188 ust. 2 pkt 3) ustawy POŚ. Istotnym jest jednak, że w/w przepis został zmieniony (rozszerzony) po dacie wydania pozwolenia. Aktualnie w pozwoleniu należy ująć również dodatkowe informacje na temat „*warunków lub parametrów charakteryzujących pracę instalacji, określające moment zakończenia rozruchu i moment rozpoczęcia wyłączania instalacji oraz warunki wprowadzania do środowiska substancji lub energii w takich przypadkach*”.
- Informacje takie zostały ujęte w obecnym wniosku strony, zgodnie z dyspozycją art. 184 ust. 2 pkt 10a) ustawy Prawo ochrony środowiska. W związku z powyższym informacje te przeniesiono do punktu VI w pozwoleniu zintegrowanym, jednocześnie zmieniający tytuł tego punktu – w dostosowaniu do obecnych przepisów prawa.
- 11) Pozwolenie zintegrowane obejmuje odpowiednie wymagania dotyczące mechanizmów monitorowania, określając metodologię i częstotliwość pomiarów, procedurę dokonywania oceny oraz obowiązek dostarczania właściwym władzom danych niezbędnych do sprawdzenia zgodności z pozwoleniem. Informacje w w/w zakresie były zawarte w punkcie VII w treści pozwolenia zintegrowanego udzielonego dla Cegielni Stopka Sp. z o.o. Podstawę prawną do umieszczania tego rodzaju informacji w pozwoleniu, stanowi przepis art. 188 ust. 3 pkt 5) ustawy Prawo ochrony środowiska.
- W ramach niniejszego postępowania stwierdzono również konieczność przeredagowania zapisów zawartych w punkcie VII pozwolenia, w związku z treści opracowania załączonego do wniosku strony z dnia 28.02.2017 r. W ramach w/w punktu wprowadzono następujące zmiany:
- a) Na żądanie wnioskodawcy okrojono zapisy zawarte w punkcie VII.1., a dotyczące „*Monitoringu procesów technologicznych*”, dostosowując te zapisy do działań, które faktycznie są realizowane obecnie w zakładzie. Podkreślić należy, że szczegółowych wyjaśnień w w/w zakresie udzielił wnioskujący w piśmie z dnia 21.04.2017 r., którymi uzupełniono informacje zawarte w pierwotnym wniosku. Informacje podane przez wnioskodawcę, uwzględniono w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji.
- b) Wprowadzono do treści pozwolenia nowe brzmienie punktu VII.2. dotyczącego „*Monitorowania wielkości emisji gazów i pyłów do powietrza*”. W punkcie tym uwzględniono informację zawartą w obecnym wniosku strony, w tym informację dotyczącą lokalizacji stanowisk (króćców) pomiarowych – wymóg ujęcia tej informacji w pozwoleniu wynika z treści art. 224 ust. 1 pkt 2) ustawy Prawo ochrony środowiska.

- c) Przeredagowano zapisy zawarte w punkcie VII.4., dotyczące „*Monitoringu odpadów wytwarzanych oraz odpadów poddawanych odzyskowi*” oraz punktu VII.7. „*Zasady gromadzenia i przekazywania wyników monitoringu*”, dostosowując je do obowiązujących obecnie przepisów, a także ustalając ich treść zgodnie z żądaniem wnioskodawcy.
- d) W ramach niniejszej decyzji zmieniono również zapisy zawarte w punkcie VII.5. i VII.6 dotyczące „*Monitoringu poboru wody z ujęcia zakładowego*” oraz „*Monitoringu ścieków*”. W ramach monitoringu pobieranej wody prowadzona będzie kontrola ilości pobieranej z wodociągu gminnego wody polegająca na prowadzeniu odczytów z wodomierza – z częstotliwością raz na miesiąc.

Natomiast w odniesieniu do monitorowania ścieków, zgodnie z zapisem § 23 ust. 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 18.11.2014 r. w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego /Dz. U. z 2014 r., poz. 1800/ ocenę, czy są spełnione warunki, o których mowa w § 21 ust. 1, przeprowadza się na podstawie dokonywanych przez zakład, co najmniej 2 razy w roku, przeglądów eksploatacyjnych urządzeń oczyszczających; eksploatacja powinna odbywać się zgodnie z instrukcją obsługi i konserwacji urządzeń oczyszczających, a czynności z nią związane odnotowane w zeszycie eksploatacji tego urządzenia.

- 12) Zmieniono zapisy zawarte w punkcie IX w treści pozwolenia zintegrowanego, który zatytułowany jest „*Sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii oraz wymóg informowania o wystąpieniu awarii*”. Powyższe wynikało m.in. z faktu, iż w punkcie tym powołane dotychczas było rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 09.04.2002 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku lub do zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej /Dz. U. Nr 58 poz. 535, ze zm./.
- Wyżej wymienione rozporządzenie utraciło moc i zostało zastąpione nowym aktem wykonawczym w tym samym zakresie – tj. rozporządzeniem Ministra Rozwoju z dnia 29.01.2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej /Dz. U. z 2016 r., poz. 138/.

Pomimo wprowadzenia nowych przepisów wykonawczych w w/w zakresie, biorąc pod uwagę rodzaje i maksymalne ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo o dużym ryzyku, odnosząc się zarówno do warunków normalnej pracy zakładu, jak i takich, w których przewiduje się możliwość wystąpienia substancji niebezpiecznych ustalono, że Cegielnia Stopka Sp. z o.o. nie kwalifikuje się do kategorii zakładów o zwiększonym ryzyku albo kategorii zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej. Nie ma zatem obowiązku sporządzania, zgodnie z art. 251 ustawy Prawo ochrony środowiska, programu zapobiegania awariom, oraz – zgodnie z art. 253 w/w ustawy – raportu o bezpieczeństwie.

W treści złożonego wniosku wskazano jednak, że pomimo iż Cegielnia Stopka Sp. z o.o. nie kwalifikuje się do kategorii zakładów o zwiększonym ryzyku albo zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, w momencie niekontrolowanych, losowych zdarzeń jest jednym z zakładów, które stwarzają zagrożenie wystąpienia poważnej awarii, mogącej powodować szkody i straty dla ludzi, środowiska oraz mienia.

W związku z powyższym, prowadzący instalację w ramach tzw. przeciwdziałania poważnym awariom przemysłowym, wskazał we wniosku rodzaje działań jakie są podejmowane w zakładzie, w celu zapobiegania występowaniu i ograniczania skutków awarii.

W późniejszym czasie (w ramach pisma z dnia 21.04.2017 r.) ustalono, że zakład posiada również opracowany dokument stanowiący „*Instrukcję przeciwdziałania nadzwyczajnym zagrożeniom środowiska. Gotowość i reagowanie na awarie dla Cegielni Stopka Sp. z o.o., Okole 28, 86-010 Koronowo*”. Szczegółowe informacje w w/w zakresie ujęto w zmienionym punkcie IX pozwolenia zintegrowanego, zawartego w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji.

W/w informacje ujęto w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji, zgodnie z dyspozycją art. 211 ust. 6 pkt 9 ustawy Prawo Ochrony Środowiska. W punkcie tym ustalono również wymóg informowania wybranych organów o wystąpieniu awarii w zakładzie.

- 13) W rozstrzygnięciu niniejszej decyzji preredagowano również – na żądanie strony – zapisy, które były dotychczas zawarte w punkcie X w rozstrzygnięciu pozwolenia zintegrowanego, a dotyczące „*Sposobów postępowania w przypadku zakończenia eksploatacji instalacji*”. Zgodnie z dyspozycją art. 211 ust. 6 pkt 10) ustawy Prawo ochrony środowiska, obligatoryjnym elementem decyzji o udzieleniu pozwolenia zintegrowanego jest właśnie zawarcie w nim informacji na temat sposobów postępowania w przypadku zakończenia eksploatacji instalacji, w tym wskazanie sposobów usunięcia negatywnych skutków powstałych w środowisku w wyniku prowadzonej eksploatacji, gdy są one przewidywane. Szczegółowe wskazania wnioskodawcy w w/w zakresie, zawarte w opracowaniu dołączonym do wniosku z dnia 28.02.2017 r., ujęto w punkcie X w niniejszej decyzji.
- 14) Przeredagowano – zgodnie z żądaniem strony oraz zgodnie ze stanem faktycznym – część zapisów zawartych w punkcie XI pozwolenia zintegrowanego, które dotyczą „*Sposobów osiągania wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości oraz wymaganych działań, w tym środków technicznych mających na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji*”. Konieczność zawarcia tego rodzaju informacji w pozwoleniu zintegrowanym wynika z treści art. 211 ust. 6 pkt 2), a także art. 188 ust. 3 pkt 3) ustawy Prawo ochrony środowiska. Nowe brzmienie w/w zapisów w pozwoleniu zintegrowanym, przedstawił wnioskujący w punkcie VI w opracowaniu dołączonym do wniosku z dnia 28.03.2017 r. W w/w zakresie dokonano następujących zmian:
- a) wykreślono podpunkt XI.1., gdyż zawarte w nim informacje dotyczące „*Racjonalnego zużycia energii*” stanowiły w pewnym zakresie powtórzenie informacji zawartych w punkcie V pozwolenia zintegrowanego.
 - b) w punkcie XI.2. wykreślono zapis mówiący o „*obudowaniu magazynów surowców*”. Zgodnie z wyjaśnieniami wnioskodawcy, takie obudowanie nie jest stosowane na terenie zakładu. W punkcie tym wykreślono również zapisy mówiące o magazynowaniu odpadów w postaci popiołów lotnych, w silosie magazynowym. Powyższe wynika z faktu, iż – jak wskazano już powyżej – silos ten został zlikwidowany. Aktualnie odpady takie są magazynowane na głównym placu składowym domieszek i surowca, w big-bagach.
 - c) preredagowano zapisy zawarte w podpunkcie XI.5. w treści pozwolenia, a dotyczące „*Działań w celu zapobiegania i ograniczania emisji w zakresie gospodarki odpadami*”, dostosowując je do obecnego wniosku strony.
 - d) preredagowano zapisy zawarte w podpunkcie XI.4. w treści pozwolenia, a dotyczące „*Metod ochrony środowiska wodnego*”. Powyższe wynikało m.in. ze zmiany rodzajów ścieków wytwarzanych w zakładzie. W związku z powyższym zapisy w pozwoleniu zintegrowanym dostosowano do obecnego wniosku strony oraz do stanu faktycznego w zakładzie. W związku ze zmianą rodzajów powstających w zakładzie ścieków zmieniono również zapisy zawarte w punkcie XI.A. ppkt 3) w dotychczasowej treści pozwolenia zintegrowanego.

W tym miejscu należy podkreślić, że w opracowaniu dołączonym do wniosku z dnia 28.02.2017 r. wnioskujący zawarł następujące żądanie „*w związku z opisanymi w treści wniosku zmianami, a także ze względu na nieczytelność posiadanej decyzji wnioskuję się o jej zmianę w pełnym zakresie, zgodnie z propozycjami przedstawionymi poniżej oraz danymi zawartymi w treści niniejszego opracowania.*”

Tut. organ postanowił przychylić się do stanowiska wnioskodawcy, o którym mowa powyżej. Jakkolwiek wprowadzona zmiana w instalacji nie miała charakteru istotnego. To jednak potrzeba zmiany zapisów pozwolenia (zarówno ze względu na wprowadzona w zakładzie zmiany, jak też w związku z potrzebą dostosowania zapisów w pozwoleniu do obowiązujących obecnie przepisów prawa oraz do stanu faktycznego, który realizowany jest w zakładzie), skutkowałą koniecznością preredagowania większości zapisów zawartych w rozstrzygnięciu pierwotnej decyzji o udzieleniu pozwolenia zintegrowanego.

Stąd też – mając na względzie również zapewnienie czytelności warunków określonych w pozwoleniu – w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji zawarto całą treść rozstrzygnięcia pierwotnie udzielonego pozwolenia zintegrowanego (tj. decyzji z dnia 23.10.2007 r. znak: OŚ.IV.7644-5/1/06), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych późniejszymi decyzjami (decyzje z dnia 08.04.2011 r. znak: OŚ-VII.6222.1.2011, z dnia 13.06.2012 r. znak: OŚ-VII.6222.2.2012 oraz

z dnia 04.12.2014 r. znak: OŚ-VII.6222.6.2014), a także z uwzględnieniem zmian wprowadzonych na podstawie rozpatrywanego obecnie wniosku.

Nadmienić należy, że wszystkie wprowadzone w niniejszej decyzji zmiany warunków pozwolenia zintegrowanego były zgodne z żądaniem strony i zostały wprowadzone za zgodą wnioskodawcy – wyrażoną zarówno w przedłożonym wniosku, jak też w późniejszej korespondencji w tej sprawie, w tym również w protokole z oględzin terenowych przeprowadzonych w dniu 31.03.2017 r.

W tym miejscu należy powołać przepis art. 214 ust. 4 i ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska, które stanowią, że wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego zawiera dane, o których mowa w art. 184 i art. 208, ale tylko takie, które mają związek z planowanymi zmianami. Natomiast decyzja o zmianie pozwolenia zintegrowanego określa wymagania, o których mowa w art. 188 i art. 211, mające związek z planowanymi zmianami.

W związku z brzmieniem w/w przepisów odpowiednio zredagowano rozstrzygnięcie niniejszej decyzji.

Istotnym jest również, że zgodnie z wymogami określonymi w aktualnie obowiązujących przepisach prawa, instalacje objęte obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego, muszą spełniać wymagania zawarte w tzw. konkluzjach BAT, tj. dokumentach technicznych przyjmowanych w drodze decyzji implementacyjnej Komisji Europejskiej i obowiązujących wprost w krajach członkowskich. Przede wszystkim dotyczy to obowiązku dotrzymywania tzw. granicznych wielkości emisyjnych, a także obowiązku prowadzenia monitorowania wielkości emisji w sposób i w zakresie określonym w tychże konkluzjach BAT. Przepis art. 202 ust. 2 pkt 1) ustawy POŚ konstituuje również zasadę, że w przypadku instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego (...) wielkości dopuszczalnej emisji z tychże instalacji ustala się w oparciu o wartości określone w konkluzjach BAT, a jeżeli nie zostały opublikowane, to określone w dokumentach referencyjnych BAT.

W tym miejscu należy jednak podkreślić, że do dnia wydania niniejszej decyzji nie zostały określone konkluzje BAT dla branży, w ramach której prowadzona jest działalność w rozpatrywanym zakładzie (tj. instalacja do produkcji wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania), a tym samym nie zostały określone graniczne wielkości emisyjne dla instalacji objętej niniejszą decyzją. Ponadto dokument referencyjny BAT (tzw. BREF) dla branży produkcji wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania, nie określa dopuszczalnych wielkości emisyjnych.

Powyższe jest o tyle istotne, że zgodnie z brzmieniem art. 204 ust. 4 ustawy Prawo ochrony środowiska, jeżeli konkluzje BAT nie zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, dopuszczalną wielkość emisji z instalacji ustala się uwzględniając potrzebę przestrzegania standardów emisyjnych i standardów jakości środowiska. Zasadę tą zachowano przy ustalaniu warunków niniejszej decyzji.

Jak wskazano już powyżej, z całości dokumentacji zgromadzonej w przedmiotowej sprawie wynikało, że wprowadzone w zakładzie i wnioskowane do ujęcia w pozwoleniu zintegrowanym zmiany, nie stanowią istotnej zmiany w instalacji w rozumieniu art. 214 ust. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska. Wnioskujący zastrzegł, że łączna zdolność produkcyjna instalacji w stosunku do określonej w obowiązującym pozwoleniu nie uległa zmianie.

Przepis art. 214 ust. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska stanowi, że zmianę w instalacji uważa się za istotną w szczególności, gdy zwiększana skala działalności wynikająca z tej zmiany, sama w sobie, kwalifikowałaby ją jako instalację, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 201 ust. 2. Biorąc pod uwagę powyższe należy się zgodzić ze stanowiskiem wnioskodawcy, iż wprowadzone w rozpatrywanej instalacji zmiany, nie mają charakteru zmiany istotnej, w rozumieniu w/w przepisu prawa.

Ustalenie powyższej kwestii było istotne w kontekście zapisów zawartych w art. 185 ust. 2a ustawy Prawo ochrony środowiska, który stanowi, że „w postępowaniu o wydanie pozwolenia zintegrowanego dla nowo zbudowanej instalacji, o wydanie pozwolenia zintegrowanego z odstępstwem, o którym mowa w art. 204 ust. 2 lub w postępowaniu dotyczącym jego zmiany polegającej na udzieleniu takiego odstępstwa oraz w postępowaniu o wydaniu decyzji o wydaniu lub zmianie pozwolenia zintegrowanego dotyczącej istotnej zmiany instalacji stosuje się przepisy art. 44 ustawy z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania

na środowisko.”. Z uwagi na fakt, iż wprowadzona w rozpatrywanej instalacji zmiana nie ma charakteru zmiany istotnej, stąd też należy uznać, że przepis art. 44 ustawy z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie (...), nie znajduje zastosowania w przedmiotowej sprawie. W związku z powyższym, strony niniejszego postępowania ustalono wyłącznie w oparciu o zapisy art. 185 ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska, zgodnie z którym – „*stronami postępowania o wydanie pozwolenia są prowadzący instalację oraz, jeżeli w związku z eksploatacją instalacji utworzono obszar ograniczonego użytkowania, władający powierzchnią ziemi na tym obszarze*”. Dla przedmiotowej instalacji nie ma obowiązku utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania. Stąd też jako jedyną stronę niniejszego postępowania potraktowano prowadzącą instalację – tj. spółkę Cegielnia Stopka Sp. z o.o. z siedzibą w m. Okole, reprezentowaną w osobie pełnomocnika Pana Andrzeja Schmidt z firmy Biuro Projektowo – Consultingowe EKOTER z siedzibą w Bydgoszczy.

Z uwagi na fakt, iż zaproponowane zmiany warunków pozwolenia zintegrowanego nie spełniają przesłanek „*istotnej zmiany w instalacji*”, o których mowa w art. 214 ust. 3 ustawy POŚ, stąd też w przedmiotowej sprawie odstąpiono również od obowiązku uiszczenia opłaty rejestrowej za zmianę pozwolenia zintegrowanego – zgodnie z art. 210 ust. 3a ustawy POŚ.

Podkreślić należy jednak, że w przedmiotowej sprawie zastosowanie znajduje przepis art. 218 pkt 4) ustawy POŚ, zgodnie z którym „*Organ administracji zapewnia możliwość udziału społeczeństwa, na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w postępowaniu, którego przedmiotem jest (...) wydanie decyzji o zmianie pozwolenia zintegrowanego wynikającej z analizy, o której mowa w art. 216 ust. 1 pkt 2.*”

Jak wskazano już powyżej, konieczność zmiany warunków pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do produkcji wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania, prowadzonej przez spółkę Cegielnia Stopka Sp. z o.o., wynikała z wniosków będących następstwem przeprowadzonej w roku 2016 analizy w/w pozwolenia zintegrowanego. A zatem stwierdzono, iż w przedmiotowej sprawie konieczne jest zapewnienie udziału społeczeństwa w trybie i na zasadach określonych w art. 29, art. 30, art. 33 oraz art. 3 ust. 1 pkt 11 w ustawie z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko /tekst jedn. z 2016 r., poz. 353/. W związku z powyższym, obwieszczeniem z dnia 22.03.2017 r. Starosta Bydgoski podał do publicznej wiadomości informację o złożonym wniosku i jego zakresie, o wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie, a także o możliwości zapoznania się z dokumentacją w tej sprawie. Treść przedmiotowego obwieszczenia była zgodna z zapisami art. 33 i art. 34 w/w ustawy z dnia 03.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku (...). Jednocześnie w treści w/w obwieszczenia wskazano na możliwość wnoszenia uwag i wniosków w przedmiotowej sprawie – w terminie 30 dni od daty podania tej informacji do publicznej wiadomości. Obwieszczenie to wywieszono w pobliżu instalacji, której dotyczy postępowanie (na parkingu zakładowym przy bramie wjazdowej do zakładu, od strony zachodniej), na tablicy ogłoszeń Starostwa Powiatowego w Bydgoszczy, a także na urzędowej stronie internetowej tut. Starostwa (strona Biuletynu Informacji Publicznej). Ponadto obwieszczenie to zamieszczono również w prasie lokalnej – z uwagi na fakt, iż siedziba organu właściwego w sprawie mieści się na terenie innej gminy niż gmina właściwa miejscowo ze względu na przedmiot postępowania.

W okresie udostępniania wniosku nie zostały wniesione żadne uwagi i wnioski.

W myśl art. 155 k.p.a. – decyzja ostateczna na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony.

Zastrzega się, że żądanie wyrażone we wniosku z dnia 28.02.2017 r. sygnowanym przez Pana Andrzeja Schmidt z Biura Projektowo – Consultingowego EKOTER z siedzibą w Bydgoszczy, działającego w tej czynności z pełnomocnictwa spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o. z siedzibą w m. Okole; traktuje się jednocześnie jako zgodę strony na dokonanie zmiany zapisów w pozwoleniu zintegrowanego – wymaganą w art. 155 k.p.a.

Analiza ryzyka

W dniu 05.09.2014 r. weszła w życie ustawa z dnia 11.07.2014 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw /ogłoszona w Dzienniku Ustaw z dnia 21.08.2014 r., poz. 1101/. Ustawa ta dokonała transpozycji do Polskiego prawa postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24.11.2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) /Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17, z późn. zm./.

W ustawie tej zawarto m.in. przepis art. 29, który stanowi, że „przy pierwszym postępowaniu w przedmiocie zmiany pozwolenia zintegrowanego wszczętym po zakończeniu postępowania w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego, o którym mowa w art. 28 ust. 2, prowadzący instalację:

- 1) wymagającą uzyskania pozwolenia zintegrowanego oraz
- 2) gdy jej eksploatacja obejmuje wykorzystywanie, produkcję lub uwalnianie substancji powodujących ryzyko oraz występuje możliwość zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód gruntowych na terenie zakładu

- opracowuje i przedkłada organowi właściwemu do wydania pozwolenia raport początkowy, o którym mowa w art. 208 ust. 2 pkt 4 lit. a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”

Istotnym jest, że w roku 2014 Starosta Bydgoski poprowadził – wszczęte z urzędu – postępowanie administracyjne, którego efektem było wydanie decyzji z dnia 04.12.2014 r. znak: OŚ-VII.6222.6.2014, na mocy której zmieniono pozwolenie zintegrowane dla instalacji IPPC do produkcji wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania, o zdolności produkcyjnej ponad 75 ton na dobę, eksploatowanej przez spółkę Cegielnia Stopka Sp. z o.o. z siedzibą w m. Okole 28, gm. Koronowo, powiat bydgoski. W/w decyzja była wydana w oparciu o przepis art. 28 ust. 2 wskazanej powyżej ustawy z dnia 11.07.2014 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw /Dz. U. z 2014 r., poz. 1101/.

A zatem obecnie prowadzone postępowanie administracyjne – na wniosek spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o. z dnia 28.02.2017 r. w sprawie zmiany warunków pozwolenia zintegrowanego, stanowi de facto pierwsze postępowanie w przedmiocie zmiany pozwolenia, wszczęte po zakończeniu postępowania w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego prowadzonego z urzędu, o którym mowa w art. 28 ust. 2 w/w ustawy.

W związku z powyższym, a także wskazanym powyżej art. 29 w/w ustawy, w ramach niniejszego postępowania przeprowadzono szczegółową analizę dotyczącą konieczności opracowania i przedłożenia przez spółkę Cegielnia Stopka Sp. z o.o. raportu początkowego.

W ramach tejże analizy uwzględniono wskazania poczynione w następujących dokumentach opublikowanych na oficjalnej stronie internetowej Ministerstwa Środowiska, tj.:

- „Poradnik dotyczący analizy możliwości zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko”, opracowany i wydany przez Ministerstwo Środowiska w sierpniu 2015 roku – źródło: strona internetowa mos.gov.pl.
- Komunikat Komisji – Wskazówki Komisji Europejskiej dotyczące opracowywania sprawozdań bazowych na podstawie art. 22 ust. 2 dyrektywy 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych (2014/C 136/03) – Dziennik Urzędowy C136/11 – źródło: strona internetowa mos.gov.pl.

Z treści przepisu art. 208 ust. 2 pkt 4 lit. a) ustawy POŚ, jednoznacznie wynika, że obowiązek przedłożenia raportu początkowego nie dotyczy wszystkich prowadzących instalacje IPPC, ale tylko tych, którzy spełniają wskazane w nim przesłanki. Zgodnie z tym przepisem, przy wniosku o wydanie lub zmianę pozwolenia zintegrowanego prowadzący instalację zobowiązany jest dołączyć raport początkowy tylko w przypadku, gdy łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) prowadzi instalację wymagającą pozwolenia zintegrowanego (instalację IPPC);
- 2) eksploatacja instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego obejmuje wykorzystywanie, produkcję lub uwalnianie substancji powodujących ryzyko;
- 3) mogą wystąpić okoliczności, przy których – w wyniku eksploatacji w/w instalacji zanieczyszczeniu ulegną gleba, ziemia lub wody gruntowe;
- 4) w/w sytuacja może wystąpić obecnie i na terenie zakładu, gdzie eksploatowana jest instalacja IPPC.

Zatem obowiązek ten nie dotyczy instalacji, w których nie wykorzystuje się, produkuje lub uwalnia substancji powodujących ryzyko lub, w których nie występuje możliwość zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód gruntowych na terenie zakładu. Właściwości substancji powodujących ryzyko jak również zastosowane w instalacji środki techniczne i organizacyjne ograniczające lub eliminujące możliwość zanieczyszczenia, determinują niemal w całości to czy raport początkowy jest wymagany czy też nie. Aby raport początkowy był wymagany musi istnieć ryzyko zanieczyszczenia, tymi substancjami, gleby, ziemi lub wód gruntowych, na terenie zakładu. Sam fakt wykorzystywania, produkowania lub uwalniania substancji powodujących ryzyko nie przesądza jeszcze o konieczności wykonania raportu początkowego.

A zatem uznać należy, że obowiązujące przepisy warunkują konieczność sporządzania raportu początkowego od realnych możliwości zanieczyszczenia gleby lub wód podziemnych substancjami powodującymi ryzyko. Stąd też przed wykonaniem raportu początkowego zasadne jest przeprowadzenie analizy ryzyka zanieczyszczenia.

W związku z powyższym, uwzględniając treść art. 208 ust. 2 pkt. 4a ustawy POŚ wniosek o wydanie lub zmianę pozwolenia zintegrowanego powinien zawierać raport początkowy lub analizę ryzyka wskazującą na brak obowiązku jego sporządzenia. Dokumentacja niezawierająca analizy ryzyka lub raportu początkowego obciążona jest wadą formalną, a wnioskodawca powinien zostać wezwany do jej uzupełnienia na podstawie art. 64 k.p.a.

Reasumując, zgodnie z treścią przywołanych powyżej dokumentów pomocniczych opublikowanych na stronach Ministerstwa Środowiska, raport początkowy nie jest wymagany dla każdej instalacji IPPC, a konieczność jego wykonania powinna być poprzedzona analizą, czy zachodzą przesłanki wskazane w art. 208 ust. 2 pkt 4 lit. a) POŚ do jego przedłożenia.

Jak wskazano już powyżej w niniejszym uzasadnieniu, jednym z dokumentów przedłożonych przez wnioskodawcę, przy wniosku z dnia 28.02.2017 r. było opracowanie zatytułowane „*Analiza ryzyka dla Cegielni Stopka Sp. z o.o., Okole 28, 86-010 Koronowo – instalacja do produkcji wyrobów ceramicznych*”, wykonane w miesiącu lutym 2017 r. przez Biuro Projektowo-Consultingowe EKOTER z siedzibą w Bydgoszczy.

Przepis art. 208 ust. 2 pkt 4 ustawy Prawo ochrony środowiska posługuje się pojęciem „*substancji powodującej ryzyko*”, która stwarza możliwość zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych na terenie zakładu. Definicję „*substancji powodujących ryzyko*” zawarto w art. 3 pkt 37a w/w ustawy. Przez substancje takie rozumie się substancje stwarzające zagrożenie i mieszaniny stwarzające zagrożenie należącą co najmniej do jednej z klas zagrożenia wymienionych w częściach 2-5 załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16.12.2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin, zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, z późn. zm.), w szczególności substancje powodujące ryzyko, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 101a ust. 5 pkt 1 ustawy POŚ.

W art. 101a ust. 5 w/w ustawy znajduje się upoważnienie dla Ministra Środowiska do wydania krajowego rozporządzenia określającego szczegółowe przepisy dotyczące sposobów prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi, mając na względzie wpływ niektórych rodzajów działalności na stan powierzchni ziemi, w tym stwarzane przez nie zagrożenie dla zdrowia ludzi i stanu środowiska, oraz kierując się potrzebą ujednolicenia zasad i zminimalizowania kosztów badań zanieczyszczenia gleby i ziemi.

W oparciu o w/w delegację, Minister Środowiska wydał rozporządzenie z dnia 01.09.2016 r. w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi /Dz. U. z 2016 r., poz. 1395/. W załączniku nr 1 do w/w rozporządzenia zawarto wykaz substancji powodujących ryzyko szczególnie istotne dla ochrony powierzchni ziemi, które podzielono na kilka grup: metale i metaloidy, zanieczyszczenia nieorganiczne, węglowodory (w tym: benzyny i oleje, węglowodory aromatyczne, WWA, węglowodory chlorowane), środki ochrony roślin oraz pozostałe zanieczyszczenia.

W załączniku nr 2 do w/w rozporządzenia wskazano z kolei rodzaje działalności mogących z dużym prawdopodobieństwem powodować historyczne zanieczyszczenie powierzchni ziemi, wraz ze wskazaniem przykładowych dla tych działalności zanieczyszczeń. Zgodnie z tym załącznikiem, w przypadku instalacji do produkcji wyrobów ceramicznych

za pomocą wypalania o zdolności produkcyjnej ponad 75 tona na dobę. zanieczyszczenia te stanowią:

16	Instalacja do produkcji wyrobów ceramicznych za pomocą wypalania o zdolności produkcyjnej ponad 75 ton na dobę	Metale i metaloid: 1) chrom (Cr) 2) cynk (Zn) 3) kadm (Cd) 4) nikiel (Ni) 5) ołów (Pb)
----	--	---

W związku z zapisami w/w rozporządzenia, w treści przedłożonego wraz z wnioskiem z dnia 28.02.2017 r. opracowania stanowiącego „Analizę ryzyka dla Cegielni Stopka Sp. z o.o.(...)”, wnioskujący zawarł szczegółowe informacje na temat stosowanych w zakładzie surowców oraz ich podstawowych właściwości i składu. Informacje w w/w zakresie – podane przez wnioskodawcę – uwzględniono w punkcie IV w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji, w którym określono „Rodzaje i ilości wykorzystywanej energii, materiałów, surowców i paliw”.

Istotnym jest, że z przedstawionych informacji wynikało, że żaden ze stosowanych w zakładzie surowców nie zawiera w sobie substancji niebezpiecznych dla środowiska gruntowo-wodnego, a zatem nie zostały one objęte przeprowadzoną analizą ryzyka.

Jednakże w treści w/w opracowania stanowiącego „Analizę ryzyka dla Cegielni Stopka Sp. z o.o.(...)”, wnioskujący wskazał również, że w celu utrzymania instalacji w stałej sprawności technicznej wykorzystywane są różnego rodzaju preparaty, oleje i smary. Dodatkowo w środkach transportu i maszynach ciężkich poruszających się po terenie Cegielni oraz pracujących na potrzeby instalacji wykorzystywane są: olej napędowy i benzyna. W zakładowej kotłowni pracującej na potrzeby ogrzewania obiektów eksploatowane są kotły wodne opalane olejem opałowym lekkim. Wszystkie wymienione powyżej środki, ze względu na ich skład chemiczny stanowiący mieszaniny różnego rodzaju substancji chemicznych, zostały poddane stosownej analizie w ramach niniejszego postępowania.

W ramach przeprowadzonej analizy stwierdzono, że na terenie instalacji IPPC objętej zmienianym pozwoleniem zintegrowanym, stosowane są środki zawierające w swoim składzie substancje powodujące ryzyko szczególnie istotne dla ochrony powierzchni ziemi, które zostały wymienione w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 01.09.2016 r. w sprawie sposobu prowadzenia oceny zanieczyszczenia powierzchni ziemi /Dz. U. z 2016 r., poz. 1395/. Substancje te występują w środkach służących do utrzymania w pełnej sprawności technicznej poszczególnych elementów instalacji, maszyn i urządzeń (w tym: oleje hydrauliczne, oleje silnikowe, emulsja chłodnicza), w paliwach stosowanych w poruszających się po terenie zakładu środkach transportu i maszynach ciężkich pracujących na potrzeby instalacji (olej napędowy) oraz w paliwie wykorzystywanym w zakładowej kotłowni (olej opałowy lekki). W składzie stosowanych substancji i mieszanin chemicznych, o których mowa powyżej, znajdują się następujące substancje powodujące ryzyko: pochodne cynku i fenolu, oraz benzyny i oleje: suma węglowodorów C6-C12, składników frakcji benzyn oraz suma węglowodorów C12-C35, składników frakcji oleju.

W przedstawionym opracowaniu stanowiącym „Analizę ryzyka (...)”, w odniesieniu do w/w substancji, objętych analizą, wnioskujący zawarł następujące informacje:

- charakter miejsca wykorzystywania/produkcowania/uwalniania/magazynowania substancji – źródła zanieczyszczeń,
- stan techniczny wskazanego elementu instalacji (w ramach którego są stosowane, produkowane, uwalniane lub magazynowane w/w substancje),
- ilość substancji wykorzystywanej/produkowanej/uwalnianej/magazynowanej (zużycie roczne),
- potencjalne emisje do środowiska,
- sposoby ograniczania rozprzestrzeniania się substancji,
- rodzaje substancji, które mogą stwarzać potencjałe ryzyko, wchodzące w skład stosowanych w zakładzie środków.

Z przedstawionych informacji wynikało, że większość stosowanych na terenie zakładu preparatów i olejów magazynowana jest w szczelnych opakowaniach producenckich, wykonanych z materiałów odpornych na działanie składników w nich zawartych, które dobrane są z uwzględnieniem właściwości fizycznych i chemicznych odpadów oraz zagrożenia, jakie mogą one powodować. W/w opakowania ustawiane są w pomieszczeniach magazynowych wyposażonych w szczelną posadzkę, lub na regałach. Zgodnie z oświadczeniem wnioskodawcy – ich wykorzystanie będzie odbywało się z zachowaniem przepisów BHP, ppoż i ochrony środowiska. Pomieszczenia magazynowe wyposażone są w sorbenty wykorzystywane do unieszkodliwienia ewentualnych wycieków lub rozlewów. Stan techniczny instalacji, maszyn i urządzeń w których są one wykorzystywane jest dobry, a ich eksploatacja odbywa się zgodnie z instrukcjami ich eksploatacji. Wyjątek od tej zasady stanowi olej napędowy, który magazynowany jest w specjalistycznym zbiorniku magazynowym z dystrybutorem. Z kolei kotłownia i infrastruktura magazynowa i przesyłowa oleju opałowego jest w dobrym stanie technicznym. Zbiornik na olej zlokalizowany jest w wannie wychwytowej w zamykanym pomieszczeniu. Jego przeładunek z cystern transportowych odbywa się w sposób hermetyczny z wykorzystaniem specjalistycznego sprzętu.

Informacje w w/w zakresie potwierdzono w trakcie wizji terenowej przeprowadzonej w dniu 31.03.2017 r. na terenie zakładu spółki Cegielnia Stopka Sp. z o.o. W trakcie w/w wizji potwierdzono w szczególności, że większość spośród wymienionych powyżej materiałów zawierających substancje stwarzające ryzyko (tj. oleje, płyn do chłodni, płyn hamulcowy, emulsja chłodnicza) – są magazynowane w tym samym budynku, który jest wykonany w konstrukcji murowanej, o utwardzonej – betonowej posadzce. Pomieszczenie wyposażone jest w sorbenty (trociny). Olej opałowy lekki jest magazynowany w odrębnym pomieszczeniu niż w/w oleje, ale zlokalizowanym w tym samym ciągu budynków. Ten obiekt również jest wykonany w konstrukcji murowanej, posiada utwardzoną posadzkę i wyposażony jest w tacę wychwytową oraz sorbenty na wypadek ewentualnych wycieków. Z kolei olej napędowy jest magazynowany w zbiorniku szczelnym, który zlokalizowany jest w stacjonarnym, zamykanym kontenerze. Kontener ten jest również wyposażony w wannę wychwytową, na wypadek rozszczelnienia zbiornika.

W ramach przeprowadzonej analizy wzięto pod uwagę również uwarunkowania środowiskowe terenu, na którym zlokalizowany jest analizowany zakład – w szczególności w zakresie geologii terenu. Informacje w w/w zakresie zawarto w opracowaniu dołączonym do wniosku z dnia 28.02.2017 r. Przy opisie warunków geologicznych terenu, na którym leży zakład, wnioskujący oparł się na dokumentacji zatytułowanej *„Aneks do dokumentacji hydrogeologicznej w kat. „B” dla ustalenia strefy ochronnej ujęcia wód podziemnych z utworów czwartorzędowych w Około k/Koronowa na terenie Zakładu „STOPKA” Cegielni Bydgoskich S.A., oprac. „GEO” –Tomasz Łoński, 1996 r.*, Z treści przedłożonego wniosku wynikało, że zgodnie z w/w opracowaniem – budowa geologiczna i warunki hydrogeologiczne przedmiotowego terenu przedstawiają się następująco:

Pod względem geomorfologicznym dokumentowany teren stanowią dwie jednostki sanchr Brdy i wschodni skraj Wysoczyzny Krajeńskiej. Cegielnia usytuowana jest przy skarpie oddzielającej w/w jednostki. Powierzchnia terenu jest urozmaicona, zbocze Wysoczyzny porożcinane dolinkami bocznymi. Pod względem geologicznym dokumentowany obszar, wg. podziału Lencewicza, położony jest na terenie Synklinorium Brzeźnego. W obrębie tej jednostki zachowana jest pełna kolejność stratygraficzna osadów. Najmłodszy czwartorzęd w strefie tej wykazuje silne zaburzenia glaciektoniczne, w wielu wykonanych tu otworach kry trzeciorzędowych osadów miocenских wciśnięte zostały w utwory czwartorzędowe. Czwartorzęd tworzy holocenska gleba o miąższości do 0,5 m oraz osady organiczne: torfy, namuły w rejonie doliny rzeki Brdy. Miąższość osadów tej formacji jest znaczna i dochodzi do 100,0 m. czwartorzęd budują osady gliniaste występujące głównie w stropie tej formacji i piaszczyste w części spągowej. W obrębie czwartorzędu występują liczne kry osadów trzeciorzędowych, będące efektem procesów glaciektonicznych. Kolejną serię tworzą osady pliocenu wykształcone w formie ilów pstrych i miocenu w formie ilów, mulków i piasków z pyłem burowęglowym.

Na przedmiotowym terenie ujmowanym poziomem wodonośnym jest czwartorzęd. W obrębie tej formacji występuje jeden zasadniczy poziom wodonośny, a warstwa ta w zależności od występowania stref zaburzeń glaciektonicznych oraz hipsometrii zalega na zmiennej

głębokości od ok. 20 do 50 m. Prowadzi ona wodę o zwierciadle swobodnym, którego rzędne opadają w kierunku do rzeki Brdy, drenującej ten poziom.

W obrębie czwartorzędu występują również drobne zawodnienia w obrębie drobnych wkladek piaszczystych występujących w obrębie glin, te jednak nie mają znaczenia gospodarczego, poza wykorzystaniem w formie studzien kopanych.

Użytkowany czwartorzędowy poziom wodonośny, na całym terenie przykryty jest warstwą osadów izolujących-spoistych.

Trzeciorząd rozpoczynają osady pliocenские zbudowane z ilów pstrych, pod nimi zalega miocen ujmowany również na tym terenie przez studnie wiercone. Wodonośiec ten jest dobrze izolowany od wpływów powierzchniowych przez serię ilów, pyłów i węgla.

Z uwagi na opisany we wniosku sposób postępowania ze stosowanymi substancjami oraz zastosowane środki minimalizujące ewentualne ich oddziaływanie na środowisko gruntowo-wodne związane m.in. z odpowiednim ich magazynowaniem w niedostępnych dla osób postronnych miejscach, optymalnym ich stosowaniem zgodnie z przeznaczeniem przy zachowaniu możliwych środków ostrożności i BHP oraz wykorzystywaniem ich w sprawnych pod względem technicznym maszynach, urządzeniach i pojazdach, nie przewiduje się, aby eksploatacja instalacji IPPC stanowiła zagrożenie zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego.

Biorąc zatem pod uwagę przeprowadzoną analizę potencjalnych źródeł emisji substancji powodujących ryzyko zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego oraz zastosowane zabezpieczenia chroniące przed ich uwolnieniem, można stwierdzić, że eksploatacja przedmiotowej instalacji nie stanowi ryzyka zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego na przedmiotowym terenie, w związku z czym brak jest konieczności sporządzenia raportu początkowego.

W związku z opisanymi powyżej wnioskami z przeprowadzonej „Analizy ryzyka”, do treści pozwolenia zintegrowanego dodano nowy punkt oznaczony numerem XI.B. odnoszący się do zapisów art. 211 ust. 6 pkt 4) ustawy Prawo ochrony środowiska. Zgodnie z tym przepisem w przypadku instalacji, które wymagają raportu początkowego, w treści pozwolenia zintegrowanego należy określić sposób prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko, które mogą znajdować się na terenie zakładu w związku z eksploatacją instalacji, albo sposób i częstotliwość wykonywania badań zanieczyszczenia gleby i ziemi tymi substancjami oraz pomiarów zawartości tych substancji w wodach gruntowych, w tym pobierania próbek.

Podobny zapis o konieczności uwzględnienia w pozwoleniu zintegrowanym warunków w zakresie prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko, zawarto również w art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 11.07.2014 r. o zmianie ustawy – Prawo ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw /ogłoszona w Dzienniku Ustaw z dnia 21.08.2014 r., poz. 1101/. Starosta Bydgoski uznał, iż konieczność uwzględniania w/w warunków w treści pozwolenia zintegrowanego jest ściśle skorelowana z potrzebą opracowania raportu początkowego. Z uwagi na fakt, iż w przedmiotowej sprawie odstąpiono od potrzeby opracowywania takiego raportu, stąd też stwierdzono, że ujmowanie w treści zmienianego pozwolenia zintegrowanego warunków w zakresie prowadzenia systematycznej oceny ryzyka zanieczyszczenia gleby, ziemi i wód gruntowych substancjami powodującymi ryzyko, jest bezzasadne.

Zgodnie z treścią art. 183 ust. 1 oraz art. 378 ust. 1 ustawy – Prawo ochrony środowiska. Starosta Bydgoski jest organem ochrony środowiska właściwym do wydania przedmiotowej decyzji; w szczególności z uwagi na fakt, iż rozpatrywana instalacja eksploatowana przez spółkę Cegielnia Stopka Sp. z o.o. zlokalizowana jest na terenie powiatu bydgoskiego – tj. gm. Koronowo i nie jest ona położona na terenach zamkniętych, w rozumieniu przepisów ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne oraz ustawy Prawo ochrony środowiska. Ponadto w/w instalacja nie stanowi przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionego w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 09.11.2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko /tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 71/.

Mając na uwadze przywołane powyżej przepisy, jak również całość ustaleń dokonanych w przedmiotowej sprawie, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji służy stronie odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Bydgoszczy, za moim pośrednictwem, w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.

Pobrano opłatę skarbową w wysokości 253,00 zł zgodnie z treścią części III pkt 40 ppkt 2) oraz pkt 46 ppkt 1) załącznika do ustawy z dnia 16.11.2006 r. o opłacie skarbowej (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 1827) oraz rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 28.09.2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej (Dz. U. Nr 187, poz. 1330).

Pobrano również opłatę skarbową w wysokości 17,00 zł za przedłożone pełnomocnictwo, zgodnie z treścią części II załącznika do ustawy z dnia 16.11.2006 r. o opłacie skarbowej (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 1827) oraz rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 28.09.2007 r. w sprawie zapłaty opłaty skarbowej (Dz. U. Nr 187, poz. 1330).

Z up. Starosty Bydgoskiego
Dyrektor
Wydziału Ochrony Środowiska
Rolnictwa i Leśnictwa

Mariusz Stężewski

Otrzymują:

1. Biuro Projektowo - Consultingowe
EKOTER – Andrzej Schmidt
ul. Bernardyńska 13
85-029 Bydgoszcz
*jako pełnomocnik spółki
Cegielnia Stopka Sp. z o.o.*

2. a/a

Do wiadomości:

1. Kujawsko – Pomorski Wojewódzki
Inspektor Ochrony Środowiska
na podstawie art. 183 ust. 3 ustawy Prawo ochrony środowiska/
2. Ministerstwo Środowiska
ul. Wawelska 52/54, 00-922 Warszawa
*kopię decyzji przesłano w wersji elektronicznej na adres pozwolenia.zintegrowane@mos.gov.pl,
zgodnie z art. 211 ust. 12 ustawy Prawo ochrony środowiska/*